

C.N.S. Ecoovi

Mai 2025

CNS – Ecou
Revista Colegiului Național ”Silvania” Zalău

Profesori coordonatori: director, prof. **Florin Morar**
prof. **Imelda Chința**
prof. **Cristian Man**

Coperta realizată de prof. **Raluca Cîrți**

Adresa redacției: Colegiul Național „Silvania”, str. Unirii, nr. 1

Apariție anuală: **mai 2025**

ISSN 2457-9696

ISSN-L 2457-9696

Mulțumiri domnului director prof. **Florin Morar** pentru sprijinul acordat.

Cuprins:

Prof. Ioana Tuduce - Ediții și editori pentru creația eminesciană. Titu Maiorescu și paternitatea ediției princeps.....	4
Prof. Ioana Iepure - Insula naumiană între vis și realitate.....	8
Corb George - Recitindu-l pe Luceafăr.....	10
Juhos Csilla-Júlia - Portret discret.....	11
Naomi-Maria Stroia - În căutarea inimii pierdute.....	13
Prof. Andrea-Ildiko Faur - The Pianist, a Lesson of Humanity.....	15
Prof. Man Cristian Marius – ”Decât” un film.....	16
Trei ani de excelență lingvistică la Colegiul Național „Silvania” - Prof. Alina Cotoi, prof. Daniela Gorgan - Centru de Testare și Pregătire Cambridge în parteneriat cu European Examinations Centre, București.....	18
Informatician Maria Avram - Ce înțelegem prin “Big data” și care este utilitatea practică a acestui concept?.....	21
Prof. Cristina-Ioana Vlaicu - Modalități de stimulare și de formare a capacității creatoare a elevilor în cadrul orelor de INFORMATICĂ și TIC.....	23
George Bighe, Cherecheș Luca Cristian, Prof. Turcu Mihaela Anca - Proiectul Erasmus + CreActifs - un an de proiecte, amintiri, oameni faini.....	26
Asociația Pro Teatru.....	31
Fodoca Patricia, Sturzu Dragoș - „Noi suntem peste tot!”.....	34
Fodoca Patricia, Crina Vedinaș - EPAS, pentru că TU și UE contați!.....	36
Almasi Petra, Nagy Zsanett, Balint Evelin - Explorări Educaționale.....	38
Maia Morariu - Clubul Lego Impact	42
László László - CNS Zalău – 375.....	46
Creații artistice: Mureșan Mario, Dehelean Ioana, Antonescu Andreea, Gârdan Teodora, Brumar Alicia, Boda Blanka-Zsófia, Demjén Nicole-Klarisza.....	51

Ediții și editori pentru creația eminesciană. Titu Maiorescu și paternitatea ediției princeps

Prof. dr. Ioana Tuduce

Titu Maiorescu a publicat primul volum intitulat *Poezii* de Mihai Eminescu, la Editura Socec, în 1884, după datarea prefeței — „1883 decembrie”. Apariția primului volum antum a fost anunțată, după cum afirma și Garabet Ibrăileanu, în două dintre ziarele vremii. „Mai mult! Se poate preciza și ziua când a apărut volumul. Apariția volumului este anunțată în ziarul *Românul* de Joi, 22 Decembrie 1883 la rubrica *Sciri d'ale zilei*. („A apărut în editura librăriei Socec din București, *Poesiile* lui Mihail Eminescu, într-un splendid volum de 300 pagini, care face cea mai mare onoare artei tipografice etc.”). Apariția volumului este anunțată în ziarul *România Liberă* din 23 Decembrie 1883, la rubrica *Cronica zilei*. („Poeziile eminentului nostru poet Eminescu au apărut. . . Recomandăm cu stăruință cetitorilor noștri volumul apărut astăzi în librăria d-lui Socec, o perlă fără preț a poeziei noastre”).¹

Volumul care cuprinde 64 de poezii, selectate și aranjate de Titu Maiorescu, este considerat de Perpessicius, ca apariție, „o faptă bună” făcută de coordonatorul Junimii, printr-o scrisoare publicată în *Tabloul edițiilor* (1939): „De vrei să știi, îi scria T. M., la sanatoriul din Ober-Döbling, unde era instalat, cu ce mijloace ești susținut deocamdată? Bine, Domnule Eminescu, suntem noi așa străini unii de alții? Nu știi D-ta iubirea (și dacă-mi dai voie să întrebunțez cuvântul exact, deși este mai tare), admirația adeseori entusiastă ce o am și eu și tot cercul nostru literar pentru D-ta, pentru poeziile D-tale, și pentru toată lucrarea D-tale literară și politică? Dar a fost o adevărată exploziune de iubire cu care noi toți prietenii D-tale (și numai aceștia) am contribuit pentru puținele trebuințe materiale ce le reclama situația. Și n'ai fi făcut și D-ta tot așa din multul-puținul ce l-ai fi avut când ar fi fost vorba de orice amic, necum de un amic de valoarea D-tale?”.

Prefața este, pe alocuri, contrazisă, de unele din scrisorile lui Mihai Eminescu, publicate, mai târziu de E. Torouțiu în *Studii și documente literare* (1933).²

Scrisoarea adresată lui Iacob Negruzzi, în 1878, surprinde tocmai reacția poetului la intervențiile făcute pe materialele sale de redacția *Convorbirilor literare*: „Spun drept că n-aveam de gând a mai tipări versuri. Această cură radicală de lirism o datoram Junimii din Iași, căci desigur că pentru convulsii lirice, râsul este mijlocul cel mai bun. [...] Deci trimit această coală de versuri făcând trei rugăminți cât se poate de stăruitoare, a căror împlinire voi privi-o totdeauna ca un deosebit semn de prieteșug: 1) să nu se schimbe o iotă din ce-am scris, căci îndată ce ies tipărite cu iscălitura mea, răspunderea greșelilor mă privește pe mine; 2) să se tipărească tuspătru deodată; 3) să nu aibă în marginea puținței nici o greșeală de tipar”³.

¹ Garabet Ibrăileanu, *Edițiile poeziilor lui Eminescu*, în *Viața Românească*, XIX, I, 1927, p. 92—93, apud. *Nota asupra ediției în Mihai Eminescu, Poezii tipărite în timpul vieții, I, Introducere • Note și Variante • Anexe*, Ediție critică îngrijită de Perpessicius, Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II”, București, 1939, p.45

² I. E. Torouțiu, *Studii și documente literare*, Vol. IV, București, 1933, apud *Nota asupra ediției în Mihai Eminescu, Poezii tipărite în timpul vieții, vol. I, Introducere • Note și Variante • Anexe*, Ediție critică îngrijită de Perpessicius, Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II”, București, 1939, p.23.

³ Mihai Eminescu, *Poezii tipărite în timpul vieții*, vol. I, îngrijit de Perpessicius, 1939, p. 134

Grija pentru textul scris și pentru perfecțiunea scrierii sunt atribute care confirmă, pe de o parte, statutul său de poet și publicist, dar, pe de altă parte, rolul său inovator al limbajului poetic românesc. *Prefața* vine ca o justificare și din punctul de vedere al conținutului. Operând selecția, Titu Maiorescu nu respectă un criteriu cronologic, nu include toate poeziile publicate, ci respectă doar o „organizare expresivă” (Petru Creția) sau un criteriu antologic (Pericle Martinescu). Erorile gramaticale, de punctuație sau de lectură, numeroase, sunt surprinse de N. Georgescu, prin analiza comparativă între ediția princeps și textul publicat în *Convorbiri literare* (ex. *Glossă*). Justificarea lui Titu Maiorescu din *Prefața* ediției princeps reprezintă și o definire a geniului romantic prin raportarea la propria creație: „Colecția de față cuprinde toate poeziile lui Eminescu publicate în *Convorbiri Literare* de vreo doisprezece ani încoace, precum și cele aflate până acum numai în manuscript pe la unele persoane particulare. Publicarea se face în lipsa poetului din țară. El a fost totdeauna prea impersonal și prea nepăsător de soarta lucrărilor sale, pentru a fi putut fi înduplecat să se îngrijească însuși de o asemenea culegere, cu toată stăruința amicilor săi literari. Poeziile, așa cum se prezintă în paginile următoare, nu sunt dar revăzute de Eminescu și sunt prin urmare lipsite de îndreptările ce avea de gând să le facă, cel puțin la cele vechi (*Venere și Madonă, Mortua est, Egiptul, Noaptea, Înger de pază, Împărat și proletar, Rugăciunea unui Dac, Înger și demon*).

Dacă totuși am publicat și aceste poezii, împreună cu celelalte, așa cum se găsesc, am făcut-o dintr-un simțământ de datorie literară. Trebuiau să devie mai ușor accesibile pentru iubitorii de literatura noastră toate scrierile poetice, chiar și cele începătoare, ale unui autor, care a fost înzestrat cu darul de a întrupa adâncă sa simțire și cele mai înalte gândiri într-o frumuseță de forme, subțilă a cărei farmec limba română pare a primi o nouă viață.

București, Decembrie 1883.

Titu Maiorescu”

Din aceste analize pot fi desprinse atributele de colecție, de antologie, de selecție, operate de Maiorescu între poeziile lui Eminescu, evidente și prin cuprinsul structurat al ediției: 1. *Singurătate*; 2. *Lasă-ți lumea ta uitată*; 3. *Și dacă ramuri bat în geam*; 4. *Pajul Cupidon*; 5. *Ce te legeni, codrule*; 6. *Melancolie*; 7. *Rugăciunea unui Dac*; 8. *Pe aceeași ulicioară*; 9. *De câte ori iubit*; 10. *O, rămâi*; 11. *Despărțire*; 12. *Crăiasa din povești*; 13. *Odă*; 14. *La mijloc de codru des*; 15. *Venere și Madonă*; 16. *Sonet (iubind în taină)*; 17. *Sonet (Afară-i toamnă)*; 18. *Sonet (Sunt ani la mijloc)*; 19. *Sonet (Când însuși glasul)*; 20. *Sonet (Trecut-au anii)*; 21. *Sonet (S-a stins din viața falnicei Veneții)*; 22. *Dorința*; 23. *Mortua est*; 24. *Noaptea*; 25. *Egiptul*; 26. *Adio*; 27. *Ce este amorul*; 28. *Lacul*; 29. *Înger și demon*; 30. *Floare albastră*; 31. *Se bate miezul nopții*; 32. *Înger de pază*; 33. *Atât de fragedă*; 34. *O, mamă, dulce mamă*; 35. *Făt-Frumos din tei*; 36. *Cu mâne zilele-ți adaugi*; 37. *Din valurile vremii*; 38. *Povestea codrului*; 39. *Împărat și proletar*; 40. *Pe lângă plopii fără soț*; 41. *Glossă*; 42. *S-a dus amorul*; 43. *Departate sunt de tine*; 44. *Freamăt de codru*; 45. *De-or trece anii*; 46. *Te duci*; 47. *Peste vârfuri*; 48. *Somnoroase păsărele*; 49. *Revedere*; 50. *Când amintirile*; 51. *Doina*; 52. *Mai am un singur dor (cu trei variante)*; 53. *Epigonii*; 54. *Călin*; 55. *Strigoii*; 56. *Satira I*; 57. *Satira II*; 58. *Satira III*; 59. *Satira IV*; 60. *Luceafărul*; 61. *Criticilor mei*.

După cum surprind structuraliștii, aceste poezii au scopul de a asigura o unitate artistică a volumului, și de a crea o imagine: „Selecția lui Maiorescu vrea să pună în lumină un evantai cât mai bogat al formelor și temelor liricii eminesciene și că ordinea textelor este în ea însăși o invitație la

reflecție asupra bogăției interioare a operei [...] Există în toate aceste poeme o simplitate cristalină a expresiei care își conține într-atât de firesc enorma greutate a ideilor, încât este incontestabil că ne aflăm dinaintea unei secvențe de mare, adevărată, poezie, indiferent care ar fi atitudinea noastră, de cititori, față de statutul de „poet național” al autorului, întemeiat la rându-i pe volumul în discuție”.⁴

Analiza scrisorilor lui Titu Maiorescu, apărute în ziarul *Românul*, în 22 decembrie 1883 și după o zi, în ziarul *România liberă* – „Poesiile eminentului nostru poet Eminescu au apărut...Recomandăm cu stăruință cititorilor noștri volumul apărut astăzi la librăria domnului Socec, o perlă fără preț a poeziei noastre.”, determină, în viziunea lui Gheorghe Bulgăr, o anticipare a aprecierilor ulterioare, incluse de către critic în *Eminescu și poeziile lui* (1889). Selecția celor 12 poezii de excepție, primele din volumul de debut, demonstrează, potrivit lui Gheorghe Bulgăr, o „aplicare a principiilor esteticii sale la creația lui Eminescu, pornind de la cerințele de adâncime, noutate, forță sugestivă originală ale operei literare”⁵.

Momentul publicării primului volum, anticipat de etape ale bolii poetului, oferă, în viziunea lui Șerban Cioculescu, și „măsura devotamentului maiorescian”. Tot Maiorescu realizează legătura dintre poet și publicul cititor, prin scrisoarea din 1884, care, potrivit criticului Cioculescu includea în ultima sa parte și cuvintele: „Așadar, fii fără grijă, redobândește-ți acea filozofie impersonală ce-o aveai totdeauna, adaoge-i veselie și petrece în excursiunea prin frumoasa Italie și, la întoarcere mai încălzește-ne mintea și inima cu o rază a geniului d-tale poetic.”⁶

Efectul produs în epocă de aceste poezii este surprins tot de scrisorile celebre ale lui Maiorescu către Eminescu, adoptate și de Perpessicius, în prefața ediției sale: „Acum trebuie să mai știi, că volumul de poesii [ce] ți l-a publicat Socec, după îndemnul meu în Dechemvrie anul trecut, a avut cel mai mare succes, așa încât Socec stă încă uimit. În aceste 7 săptămâni dela aparițiunea lui, s-au vândut 700 de exemplare; o mie este toată ediția și de pe acum trebuie să te gândești la ediția a doua, care va fi reclamată pe la toamnă și în care vei putea face toate îndreptările ce le crezi de trebuință. Poesiile d-tale sunt astăzi cetite de toate cucoanele, de la Palat până la mahala la Tîrchilești, și la întoarcere în țară te vei trezi cel mai popular scriitor al României... «Was ich mir dafor Koofe!»! Așa cam este, dar tot nu este rău, când te simți primit cu atâta iubire de compatrioții tăi.”⁷

În lumina unui alt veac, Perpessicius nu caută justificări, ci prezintă o ordine bazată pe criterii artistice: „Alcătuită într-un spirit din cele mai atente, și subordonată întru totul durerosului eveniment ce venea să curme așa de crud o carieră în plină ascensiune, ediția Maiorescu s-a păstrat neschimbată, de-a lungul tuturor retipăririlor câte au urmat, sporită doar cu câteva „postume”, ce se vor înregistra la locul lor. Mai mult, ediția Maiorescu a rămas și până astăzi modelul celei mai ideale orânduiri a poeziilor lui Eminescu și dela sugestiile ei au plecat nenumărați alți editori.”⁸

Alți eminescologi surprind, pe lângă conținutul artistic și conținutul formal, de care era atât de preocupat Maiorescu: „Cele patru paragrafe ale acestei prefețe propun și o simetrie interesantă prin numărul de cuvinte. Primul paragraf are 32 de cuvinte (cu titlul presupus, *Prefață*, 33 de cuvinte. Cel de-al doilea paragraf are 8 cuvinte pentru prima propoziție și 33 de cuvinte pentru ce-a de-a doua. Cel

⁴ Ioana Bot, *Poesii de Mihai Eminescu*, extras din *Dicționarul analitic de opere literare românești*, vol. III, p. 231

⁵ Gh. Bulgăr, *Momentul Eminescu în cultura română*, Editura Saeculum I.O., București, 2000, p.110

⁶ Șerban Cioculescu, *Eminesciana*, Editura Minerva, București, 1985, p.46

⁷ Mihai Eminescu, *Poezii tipărite în timpul vieții*, vol. I, îngrijit de Perpessicius, 1939, pag. 136

⁸ Perpessicius, *Tabloul edițiilor în Mihai Eminescu, Poezii tipărite în timpul vieții*, vol. I, 1939

de-al treilea paragraf are 33 de cuvinte până la paranteză și 8 titluri de poezii în paranteză, făcând un fel de „rimă îmbrățișată” cu paragraful doi. Al patrulea paragraf are 23 de cuvinte pentru prima frază și 55 de cuvinte pentru cea de-a doua [...] Nu cunoaștem sensul acestor parole în care cifrele 8 și 33 par a juca un rol – iar pentru posibil joc cu locul de ordine al poeziilor, cu numărul de litere din numele poetului (Eminescu=8 litere), nume anunțat de două ori în text, chiar dacă am fi pregătiți, nu avem repere spre a estima unde poate duce.”⁹

Pentru Pericle Martinescu este importantă și prezentarea grafică, aceasta justificând rolul și valoarea volumului: „În primul rând coperta era executată cu evidente calități artistice, din carton tare, pe care era desenat titlul *Poesii* și numele poetului cu diferite înflorituri ornamentale, în cadrul unui chenar gravat pe marginile paginilor. În interior, cartea era frumos paginată: fiecare poezie începea pe pagina din dreapta, chiar dacă pagina din stânga era goală; cu spații luminoase între strofe; fiecare pagină avea un fronton desenat, variind de la filă la filă; prima strofă a poeziilor avea ca inițială o literă gravată, iar la sfârșitul fiecărei bucăți era imprimată o vinieta, de asemenea variabilă. Pe o filă separată, de hârtie mai groasă, de la începutul volumului era imprimat în mijlocul paginii, ca un mic medalion, portretul poetului (fotografia de la 28 de ani).”¹⁰

După răsunetul de salon și de societate înregistrat de volumul publicat, poetului i se adresează invitația „de a face toate îndreptările pe care le crede de cuviință (10 februarie 1884). Poetul nu are răgazul să răspundă, după opinia lui Nicolae Georgescu, nici pentru ediția princeps, nu a avut acest stimulent. „Este, însă, foarte posibil ca Eminescu să nu fi avut răgazul să-și revizuiască textele tipărite. Foarte ocupat cu elaborarea părții lipsă a volumului, care i-a absorbit timpul în măsură totală ca să zicem așa, brusca alienare din 28 iunie 1883 a găsit pachetul doar organizat nu și revizuit. Când trimitea poezii la tipar, grupaje ori poeme destul de lungi, Eminescu obișnuia să le transcrie foarte ordonat. Nu intră în obiceiul său trimiterea la tipar a unui text deja tipărit [...] Ipoteza că altcineva decât Eminescu însuși ar fi confecționat acest volum din 1883 poate fi luată în considerare – dar ar necesita informații certe, documentare. Cine ar putea fi acest altcineva?”¹¹

⁹ Nicolae Georgescu, *Eminescu și editorii săi*, București, Editura Floare-albastră, 2000, p. 142

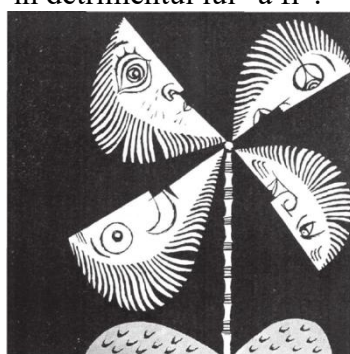
¹⁰ Pericle Martinescu, *Odiseea editării Poeziilor lui Eminescu în prima sută de ani 1884-1984*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2000, p. 34

¹¹ Nicolae Georgescu, *Eminescu și editorii săi*, Editura Floare-albastră, București, 2000, p. 86

Insula naumiană între vis și realitate

Prof. Ioana Iepure

În Roma Antică, termenul *insula*, -ae denumea un tip de locuință asemănătoare blocului modern în care locuiau familii de condiție medie și, totodată, la etajele superioare, oamenii foarte săraci, proscriși, infractori etc. Ce legături am putea face la nivelul sensului între *insula* din Roma Antică și *insula* pe care trăiește Robinson? Amândouă sugerează condiția prizonierului într-un spațiu delimitat din care nu poate evada: fie din motive economice, fie din motive geografice. Totodată, reprezintă sugestii ale aglomerării, amestecării unor elemente incongruente spulberând iluzia unicității, dizolvând eul prin lipsa de intimitate și de autoritate, izolându-l de ceilalți și obligându-l să trăiască “în turmă” și totuși, singur. Referindu-ne la *insula* pe care a eșuat Robinson, am putea deduce un mesaj despre iluzia alegerilor omului în viață, libertate - falsă și adevărată, singurătate sufletească versus singurătate socială, gravitarea individului în jurul lui “a avea” în detrimentul lui “a fi”.

Insula, punct de pământ care a inspirat imaginația umană de milenii, la Gellu Naum pare să fi unit toate insulele din literatura universală. În lupta noastră constantă pentru a cuceri, pentru a contura și pentru a poseda universul în care locuim, calitatea acestor continente în miniatură pare să ne mângâie. Ele ne permit iluzia unei posesii, să ne confruntăm cu demonii noștri care se manifestă în izolare și în singurătate. *Insula*, acest Univers miniatural - o punte de legătură între lumea reală și lumea fantasticului, este locul perfect pentru ficțiune și pentru mitologie. Insulele sunt utopii pentru că sunt izolate de viciul uman. Sunt de asemenea locuri terifiante, pentru necunoscut și sălbăticie. *Insula* lui Robinson este locul unde regulile lui apar și dispar și se pierd în timp. Această Terra incognita - închisori permanente sau locuri de odihnă ale naufragiilor - aduce în lumină un însingurat, un om care își caută sinele, un om pierdut.

Simbolic, *insula* este un loc privilegiat, hărăzit științei și păcii, prezent în mijlocul ignoranței și agitației lumii profane. Ea reprezintă un Centru primordial, sacru prin definiție, iar culoarea sa fundamentală este albul. *Insula* evocă un refugiu. Căutarea insulei pustii sau a insulei necunoscute, sau a insulei bogate în surprize este una din temele fundamentale ale literaturii, ale visurilor, ale dorințelor. Simbol al însingurării, al izolării de lume *insula* pustie și paradisiacă se înscrie printre simbolurile importante ale Romantismului, reunește simbolistica vieții ce se naște și, totodată, sensurile morții. Mircea Eliade comentează simbolul din nuvela eminesciană „Cezara”, pornind de la câteva semnificații mitice; el afirmă că apa reprezintă în foarte multe tradiții haosul primordial de dinainte de creație, pe când *insula* simbolizează Creația. Nuvela lui Eminescu introduce simbolul în contextul unei iubiri nepermise, iar *insula* bătrânului Euthanasius devine un refugiu. După o experiență dramatică, Ieronim se retrage pe această insulă, unde întâlnirea ilustrează visul romantic de iubire, dar cuprinde și sugestiile unei regăsiri în moarte a nefericiților îndrăgostiți. *Insula* este accesibilă anumitor oameni, celor care tind

cu întreaga lor ființă către realitatea și beatitudinea începutului, a stării primordiale. Eliade interpretează întâlnirea paradisiacă dintre Ieronim și Cezara ca pe o eliberare de sub timp, căci starea adamică de dinainte de cădere este lipsită de eveniment, durată și istorie. În insula transcendentă ajung doar ființele care și-au depășit condiția umană. Insula lui Euthanasius este un simbol al eternității reflectată în moarte și iubire paradisiacă.

Dacă ne referim la autorul contemporan cu Gellu Naum, și anume Michel Tournier, la creație literară – „Sfârșitul lui Robinson” – constatăm că personajul principal, Robinson, reprezintă Alchimistul în căutarea idealului. Aici, insula poate fi asociată cu Terra Nova, Terra Incognita (reprezentări specifice ale colonianismului englez) sau cu spațiul concentraționar, având în vedere circumstanțele reprezentării scenice a piesei lui Gellu Naum. Textul Sfârșitul lui Robinson proiectează imaginea unui Pământ al Făgăduinței, Eden sau Arcadia, deși nu are în mod explicit conotațiile mistice sau mitologice ale acestor spații. Sensurile se contaminatează: pentru Robinson insula poate fi o răsplată pentru că a urmat învățăturile lui Dumnezeu – salvarea lui Vineri poate fi un reflex al iubirii de oameni, o urmare a poruncii din Decalog („Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”). prin vegetația luxuriantă (flori, verdeață), coloritul, cîrîpîtul păsărilor este o sugestie a Edenului, grădina oferită în dar de Dumnezeu oamenilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Naum, Gellu, Insula. Ceasornicăria Taus. Poate Eleonora..., București, Editura Cartea Românească, 1979
2. Naum, Gellu, Despre interior-exterior. Gellu Naum în dialog cu Sanda Roșescu, Editura Paralela 45, 2003
3. ***Insula - despre izolare și limite în spațiul imaginar : colocviu interdisciplinar organizat de Centrul de Istorie a Imaginarului și Colegiul Noua Europă, 19-20 martie 1999, sediul NEC, București, Colegiul Noua Europă, 1999.
4. Biederman, Hans, Dicționar de simboluri, vol.I, București, Editura Saeculum, 2002

Recitindu-l pe Luceafăr

Corb George

coordonator prof. Liana Dospinescu

15 ianuarie este ziua care ne leagă. Am văzut lumina zilei într-o zi de sărbătoare națională, *Ziua Culturii Naționale*, întrucât reprezintă data nașterii poetului național al românilor, Mihai Eminescu, dar am aflat mai târziu acest lucru. Atunci, în acea zi senină de iarnă, întâiul meu țipăt era numai dorința de a-mi vesti intrarea în lume, era felul prin care spuneam răspicat că eu contez.

În primii ani de viață, când începusem să leg cuvintele în propoziții și propozițiile în frază, am făcut cunoștință cu Luceafărul literaturii române. Mama, cu vocea blândă și caldă, m-a introdus în lumea basmului, citindu-mi „Făt -Frumos din lacrimă”. Eram nu numai „prințul” mamei, ci și acela din poveste plecat în lume să înfrunte răul și să o orânduiască după legile dreptății, inocenței și bunătății.

În clasele primare, poezia a fost cea mai mare pasiune a mea, am citit, am învățat, am recitat poezii de M.Eminescu: „Somnoroase păsărele”, „Dorința”, „Revedere”. Cu vocea tainică, îngânată de șuierul apelor și de freamăt de ram, poetul îmi șoptea în poezia „O, rămâi”:

„Eu te văd răpit de farmec/ Cum îngâni cu glas domol,/ În a apei strălucire / Întinzând piciorul gol...”

Ajungând la gimnaziu, am descoperit temele literare ale creațiilor eminesciene. Poeziile sale închinare naturii, cum ar fi: „Ce te legeni”, „Povestea codrului”, „La mijloc de codru”, „Mai am un singur dor” mi-au deschis ochii spre o lume nouă, unică și mirifică. Am cunoscut toate elementele naturii terestre (lacul, codrul, marea, izvorul) și cosmice (luna, stelele, luceafărul).

În concepția lui Eminescu, sursele folclorice ale literaturii culte contribuie în mod hotărâtor la definirea trăsăturilor proprii, a specificului ei național. El a preluat teme, motive, versuri, ritmuri, imagini pe care le-a asamblat în creații noi, originale: „Luceafărul”, „Călin-file din poveste”, „La mijloc de codru”.

Indiscutabil este faptul că Eminescu s-a afirmat cu atâta splendoare în literatură, dar geniul lui s-a concretizat și în operele istorice. Tema istoria și poeziile pentru patrie m-au îndemnat să-mi iubesc țara mamă. Operele: „Scrisoarea III”, „Epigonii”, „Memento mori” m-au făcut să-mi cunosc trecutul, istoria națională, cu momentele de glorie și simbolurile de mult apuse: Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, dar și momentele nefaste. Am înțeles că glorificarea trecutului este elementul de apărare al popoarelor.

An de an culeg alte opere din Universul eminescian, ceea ce mă face să „cresc” și eu o dată cu vârsta și numărul operelor aprofundate. Eminescu este un fenomen care pentru noi, românii, va dura veșnic în timp, devenind mai aproape de inimile noastre.

Portret discret

Juhos Csilla-Júlia

Valsul inimii mele năvăleşe, dar gingaşe şi nescoase din ataşamentul perseverenţei şi-a început aşa-zisa „coreografie” poate puţin stranie, la prima vedere invadată de mânie, cu atât de hipnotizantă precizie, dar şi cu un mic freamăt străin criticat de memorie înmulţit şi îmbibat în doze maxime de bucurie şi de nostalgie acum şaptesprezece ani, când am hotărât să părăsesc pentru totdeauna adâncul oceanului risipitor de valuri.

Ce se întâmplă când trăirile înlănţuite şi lipite de suflet cu adeziv conduc spre o lume interioară încinsă şi rezemată pe coloane din tandreţe?

Rar, pentru o singură secundă designul meu interior se demodează, iar spiritul decide să picteze fiecare barieră în bordo; cu un marker negru şi osos îmi anihilează încercările de a îndepărta nuanţa stângace şi ţipătoare de confuzie din faţa ochilor aruncaţi în flăcări.

Şi aşa, orice expresie transpusă în gândul meu recent evitat de pace eşuează, doar vârfurile creioanelor din promoroacă mai urmează curbura imaginaţiei marcate de caracter. De când luna şi-a abandonat locul de pază, luminile apartamentelor demolate din cartierul mic al artei s-au prefăcut în rânduri şi semne de punctuaţie vârâte în zile ceţoase de toamnă.

Dacă am pornit, am decolat de la marginile unor numere din calendar pe aripa de vest a curajului, de ce am devenit pe parcursul anilor doar o purtătoare silenţioasă de cuvânt? În culegerile pline de probleme şi teoreme, de ce pot fi considerată reformă neaşteptată, noutate, punte între mister şi certitudine?

Mi-a fost sortit de la început să fiu ecuaţie, pe când azi, mă simt din ce în ce mai mult ca un roman fantastic, cu final deschis, ca un text lăsat în voia sorţii rigide, ca o creaţie găsită în miezul expresivităţii.

Aştept, zăbovesc, nonconformismul genelor mele se contractă. Întăresc orice credinţă prin îngroşarea unor litere pe jumătate satirizate de neclaritate, exact de asta, fiecare alineat al meu asigură întrebări, confuzie, pe când eu vreau doar în secret o singură concluzie, o rezolvare, o teorie despre cum s-a dezvoltat creierul meu dominat de alegorie. Oare s-a schimbat ceva la schiţa, la planul de bază creat special mie?

Dacă aş alege să mă înclin spre literatură, aş fi o operă dedicată special văzduhului, dar aş inspira şi un aer vag, ce a pătruns printre pietrele munţilor de antiteză. Din colţul foilor maleabile aş asambla un târâm dominat de două funcţii vitale, căci mintea nu poate concura în totalitate cu bătăile fermecătoare ale inimii, cu măşlăuirea uniformă a pulsului împins spre portaluri adânci de sens.

Mă simt cea mai împlinită în împarele clipe însetate de linişte supremă, când mâna mi se extinde cu rapiditate, dar şi cu freamăt spre unealta mea etern favorizată în comparaţie cu reveria oferită pe gratis.

Pixul a devenit mai mult decât un bibelou de cerneală, e de sute de ori mai semnificativ ca un instrument de scris uzat, aruncat la nimereală prin dormitorul tăcut. Mă face să ştiu să simt puternic, îndelungat, cu toată fiinţa imperfectă, mă avertizează în dispariţia fiecărui apus despre faptul că înfloresc senzaţii din orizontul plantat lângă nori şi păsări cântătoare. Mă îndrumă conceput în şoaptă să alerge în

cerc pe inelele Saturnului, căci viziunea parcă este un amestec inuman de simfonii, de particule zguduitoare de praf, un râu singuratic de idei vărsate pe tavanul minții largi. Stiloul mă zguduie, îmi aduce fantasmеle puțin neîndemânaticе la viață, legând cu un fir subțire și roșu puntea universului meu întortocheat de firescul intimidant.

Scrișul pentru mine e deja un stil de viață onest, o scăpare din mrejele cotidianului. Și oricât de mult mă foiesc, eu scriu, scriu... ca să trăiesc...

În căutarea inimii pierdute

Naomi-Maria Stroia

Când soarele a presărat cerul cu bujori purpurii, m-am cuibărit în palma grădinii, dornică să termin proiectul primit la biologie: trebuia să realizez o inimă din lut. Mă împungeau sporadic spinii vieții: amintirile, idealurile ce păreau de neatins și furtuna dinăuntrul meu. Ca și cum nu ar fi fost îndeajuns aceasta, aveam de găsit o soluție pentru a-i oferi proiectului un crâmpei de viață, la cererea misterioasă a profesorului Probatio. Mi-am scăldat picioarele în lacul împânzit de nuferi, în timp ce degetele dansau domol și calculat, zămisbind organul vital.

Sfârșindu-mi creația, îmi rămânea să îi dau „pulsul” despre care discuta dascălul. Aflată în cumpănă, am neglijat proiectul care, într-o clipă, și-a croit drum în lac. Trezită din somnul de gânduri, am sărit în apa răcoroasă pentru a-mi recupera lucrarea. Obscuritatea apusului m-a debusolat, bâjbâind până când am mângâiat, cu buricele degetelor, fiecare basorelief imortalizat în lut. Totuși, era o problemă: inima era încremenită în mrejele unor alge stufoase. O vreme am încercat să descâlcesc firele sălbatice, iar când părea că am izbutit, ele m-au prins și pe mine în hora lor. Speriată, am vrut să strig după ajutor, însă buzele au simțit imediat gustul amar al tăcerii, presărat ca o otravă de plantele necruțătoare. Cu trupul și inima de lut, pe care o țineam în brațe, mă cufundam în necunoscutul tărâm acvatic.

Când am deschis ochii, înaintea mea fremăta de frumusețe o altă lume. Inima dispăruse, iar în loc de aceasta, îmbrățișam o liră meticolos meșteșugită. Pe mâlul parcă plăsmuit din petale de roze cernute, îmbibate în miere, se prelingeau o sumedenie de râuri, roșii și bleumarin. O țesătură vâscoasă făcea cunoscut numele orașului, Terracordis. Cu vocea pierdută și copleșită de neputință, am căutat, cu ochi rugători, o scăpare din acel univers intimidant. Am zărit, atunci, o filă fragilă, rătăcită pe pământ. M-am aplecat și, cu o oarecare reținere, am luat-o, desfășurându-i mesajul: „Dragă Iuvenise, îți vei recăpăta vocea, dar și susurul lăuntric când vei atinge, cu toată ființa ta, partitura și corzile notelor existențiale, iar această filă, și busola ce sălășluiește în tine, te vor călăuzi în călătoria ta.”

După citirea acestor cuvinte m-am afundat, stingherită, în necunoscut, iar după câteva mile parcurse, înaintea mea s-a perindat un lac adânc, Lacrimae. Îmi era sete, așa că am adăpostit, în căușul palmelor, puțină apă, dar când am gustat-o, am fost dezamăgită: era sărată ca o lacrimă. Istovită, nu am observat că picioarele se aflau în marea răuvoitoare, iar o înțepătură m-a trezit din reverie. Uitându-mă în jos, descoperisem că o meduză, cu niște coarne din alge, îmi indica, cu tentaculele, o stâncă abruptă: - Pentru a estompa veninul meu, trebuie să ajungi la floarea de pe culme, altfel, în făptura ta va rămâne, infuzată, nefericirea! mi-a spus, râzând malițios, creatura. Atunci, o adiere mi-a gădilat chipul abătut: un fluture grațios mi s-a așezat pe nas, lăsându-mă să-i admir aripile diafane. Pânza acestora era pictată cu slove. Încercând să le descifrez, am descoperit că fluturele se numea Speratis; el avea să mă conducă spre irisul albastru, al cărui nectar mă putea vindeca.

Astfel, mi-am legat pașii de zborul lui, dar când am ajuns în fața stâncii, privindu-i măreția, m-am înspăimântat. Speratis, însă, mi-a agățat speranța pe cuiul sufletului, oferindu-mi aripile sale. Dezgolit de podoaba sa, m-a înveșmântat cu puterea de a culege potirul din colosul neclintit, iar cu el pe umărul meu, mă aflu, după puțin timp, la o înălțime strașnică, ținând în mână petalele zdrobite din care curse uleiul binefăcător. După ce mi-am desfătat trupul cu acesta, am privit peisajul înțesat de temple

megalitice cu scări cufundate într-o apă sângerie. Pentru un moment, am crezut că mă aflu pe pământul sărutat de înțelepciunea marilor filozofi greci, numai că denumirea cetății, Ruinasvitae, mi-a distrăgat gândul. Studiind harta găsită înainte, aflasem că, din oaza pe care pășeam, trebuia să capăt un vestigiu, un parfum preparat din “essentia memorias”. M-am apropiat de o coloană grandioasă, acoperită cu flori negre ca fundul oceanului. Când le-am atins petalele străvezii, florile au început să murmure suav. Ascultând, mi-am dat seama că ele depăneau fragmente din existența mea, învăluite în mireasma pătrunzătoare a amintirilor și a neputințelor de a le reține. Am smuls florile și, odată cu ele, trecutul, prefăcându-l în nectar turnat în vasul metamorfozei, iar apoi mi-am continuat drumul.

Cu cât înaintam, luna își schimba culoarea. Când am simțit fiorii tainei, astrul ajunsese să fie palid, iar pentru a țese partitura, trebuia să îl învelesc. Aveam la dispoziție o peniță și un pergament. Fără să stau pe gânduri, am scris un poem, revărsând un râu de simțiri. Am stropit pergamentul cu lacrimi și cu nectarul amintirilor, încredințându-l fluturului, care l-a oferit lunii. Aceasta, când a citit poemul, s-a întremat și, recunoscătoare, mi-a dăruit, ca pe o scrisoare de dragoste, partitura miraculoasă. Lumina astrului m-a îndrumat spre o statuie albă ca laptele, care înfățișa o muză cu inima mult căutată în brațe. Am început să urmăresc notele de pe portativul obținut, iar din corzile lirei s-au desprins, ca puful păpădiilor, sunete dulci care au împresurat statuia ce prinse viață:

-Felicitări, Iuvenise, m-ai găsit! Eu sunt Harmonia, iar grație dorinței de a găsi partea pierdută din tine, îți vei primi darul. Acum, te vei putea întoarce în lumea oamenilor, conștientă de bogăția făpturii tale, iar profesorului tău de biologie îi vei putea demonstra că inima, cu puțină muzică, va căpăta un puls viu și autentic.

Spunând acestea, îmi oferi arta preschimbată într-o inimă care tresălta. Primind rezolvarea la enigma dascălului, mi-am luat rămas-bun, ca mai apoi să mă trezesc în cearșaful moale, pregătită pentru o nouă zi, chiar pentru o nouă viață, mânată fiind de vis, de speranță și de melodia vivace a sufletului înnoit.

The Pianist, a Lesson of Humanity

Prof. Andrea-Ildiko Faur

The Pianist is a 2002 historical drama film co-produced and directed by Roman Polanski. It is based on the autobiographical book “The Pianist”, a World War II memoir by the Polish-Jewish pianist and composer Władysław Szpilman. Why have I chosen to write about a film which was produced in 2002? It is because the plot, the characters are vivid and every single aspect of the film is valid nowadays, when we are still confronted with hatred, racism, exploitation, segregation and humiliation.

”The Pianist” is an exquisite masterpiece that makes you ashamed that you are a human being, but it also makes you grateful and determines you to enjoy your life to the full. The story is even more staggering, the facts are real and as narrator, Wladislaw Szpilman lives today.

This film is a real history lesson, which reminds us of the sufferings of the Jewish people who lived in Poland during the Second World War. The main character is Wladislaw Szpilman, a very good piano player. He endures many hardships, but he can consider himself a lucky man because he is a gifted artist and because of this he is spared from death. He is a true artist who plays the songs with all his heart. He plays in a restaurant to earn a living and provide for his family.

His family consisting of many brothers and sisters has a very hard life; they come to count every penny, while their belongings are being confiscated. Their situation gets worse when all the Jews are prevented from working or owning businesses and, in a short while they are to wear, on their right arm, a white scarf marked with David’s star, so that they can be easily recognized. Then they are all forced to leave their homes and move.

As if all these are not enough, the Nazis often come and humiliate the Jews, forcing even the elder and the sick to dance and sing. This shows how much brutality and hatred they had towards the Jews. During dinner, Nazi soldiers come and take people at random and kill them with no remorse. Wladyslaw is among the few people who survive. Their salvation comes from some important German officers who help them and thus they manage to escape for a while, but soon Wladislaw’s family is taken away and killed. Left alone, he manages to escape the Warsaw ghetto and hides among the ruins of the city. The deliverance comes when a German officer, who impressed by his talent, finds him a hiding place and does not tell anybody about that. But when that place is not safe enough, he runs and hides among the ruins of a former hospital. In all that turmoil the pianist gets sick and becomes very weak. Eventually Wladyslaw survives. He is among the few Jews who were given this opportunity.

At the end of the war he lives the drama of separation but also the drama of the devastation war left behind. This war was not only a crime against the Jews, but also against humanity and common sense.

“The Pianist” is a very emotional film, a testimony of endurance, patience, strength, love, humiliation, pain, but above all of humanity regardless origin.

”Decât” un film

Prof. Cristian-Marius Man

Realizarea unui film de prezentare a școlii a venit ca o necesitate. Vechiul film al școlii avea oarece vechime, iar cu ocazia prezentării ofertei educaționale a școlii ne-am gândit să îl refacem. Am vrut din start să ne asumăm un risc, acela de a-l face neconvențional, atipic, iar conceptul de la care am pornit a fost să începem cu mesajul ”NU VENI LA NOI!”. Un mesaj extrem de puternic care ridică niște sprâncene și exact acesta era obiectivul pe care îl vizam. Să captăm atenția. Urma să fim atenți ca mesajul opus să fie înțeles de cei care vizionau filmul.

Am încercat să transpunem conceptul în imagini, în așa fel încât să fie bine înțeles de către privitori. Ne-am gândit care este publicul țintă pentru filmulețul nostru și am stabilit că acesta ar fi elevii de clasa a VIII-a, dar nu numai ei, ci și părinții acestora. Trebuia să fie un film modern care să se adreseze ambelor categorii. Împreună cu doamna consilier școlar Monica Morar și cu doamna consilier educativ Alina Cotoi, am stabilit câteva schițe generale ale filmului, iar împreună cu excelenții actori ai clasei a X-a C, am realizat filmul într-o zi ploioasă de marți.

În prima parte a filmului am dorit să demontăm niște mituri care circulă în oraș în legătură cu CNS-ul. Pe unele dintre ele le-am relativizat, în alte cazuri am folosit autoironia, iar pe multe dintre ele le-am demontat. Mitul cel mai răspândit e că elevii de la CNS sunt fițoși. Ne-am gândit că e un lucru relativ, foarte greu demonstrabil, iar atunci noi îl putem aborda într-un mod haios (care să mimeze seriozitatea abordării) prin imitarea unui grup de cercetători care se studiază cantitatea de fițe de la CNS. Am întrebat Chat GPT care sunt ingredientele fițelor, iar conceptele le-am scris pe niște etichete care au îmbrăcat eprubete din laboratorul de chimie. Iar în urma studiului trebuia să demonstrăm, într-un mod empiric, că fițele CNS-ului se încadrează în marja de eroare. Un alt mit care circulă în legătură cu elevii de la CNS este cel că ai noștri elevi sunt cu nasul pe sus, iar abordarea noastră s-a vrut a fi o exagerare. Am folosit un grup de patru fete care se meargă prin curtea școlii cu nasul pe sus la propriu, bagatelizând în acest fel conceptul. Un alt mesaj este oarecum universal valabil și aplicabil oricărei instituții de învățământ formale. ”Dacă vrei să ai doar școala vieții, nu veni la CNS”. Elevul care a prezentat conceptul a venit cu ideea folosirii unei îmbrăcămînți specifice ascultătorilor de manele prin care să-i identificăm pe cei care nu doresc educație formală, doar așa-numita școală a vieții. Fiind în perioada olimpiadelor, un alt mit era cel legat de weekend-urile libere împuținate din cauza sau datorită (depinde de perspectivă) participării la concursurile naționale și internaționale. Cu autoironie am încercat să tratăm subiectul, ca și cum ar fi un inconvenient. Inclusiv ideea de a culege multiple premii la aceste concursuri, lucru care ar fi, vezi bine, obositor. În fine, și acesta nu este un mit, la CNS chiar trebuie să înveți. Și am transmis mesajul direct, fără ocolișuri.

În partea a doua, am prezentat practic oferta educațională, dar tot în modul original, atipic, care caracterizează filmul nostru. La clasa de matematică-informatică, engleză intensiv, ne-am gândit ca un elev să fie reprezentantul profilului și să poarte sub braț un laptop și o enciclopedie britanică. La clasele de maghiară am folosit o superbă pălărie specifică, pe care am obținut-o cu ajutorul unui elev care participă la dansuri populare ungurești. Diferențierea între clasele de mate –info intensiv și clasa de neintensiv ținea de numărul de laptopuri pe care elevul reprezentant trebuia să îl poarte sub braț. Respectiv două laptopuri la clasele de intensiv și un laptop la clasa de mate-info normal. Conceptul de prezentare a clasei de filologie a suferit niște modificări prin includerea unor idei ale unei clase de a XI-a, care a sugerat să folosim trucuri feminine, având în vedere că sunt multe fete în clasa de filologie, și să sugerăm întârzierea la ore din cauza sau datorită fardurilor. Vraful de cărți de sub braț și cafeaua completau imaginea clasei de filologie. La clasa de științe, ideea inițială era ca elevul reprezentativ să

poarte o plantă sau un copăcel sub un braț, iar sub celălalt un schelet uman, ca să realizăm legătura cu facultatea de medicină pe care o urmăresc cei mai mulți elevi ai profilului. Doar că găsirea scheletului s-a dovedit o operațiune aproape imposibilă, așa că ne-am mulțumit într-un final cu un schelet în miniatură și, în loc de copac, un ghiveci.

Ne-am lovit de mai multe provocări în realizarea filmului. În primul rând au fost condiții neprielnice de filmare. Marțea în care am filmat a fost ploiasă, cu temperatură foarte scăzută și un vânt extrem de puternic. Din cauza aceasta, covorul pe care l-am folosit pentru prezentarea claselor sub forma unei parade a fost luat de vânt de câteva ori, iar pălăriile ungurești de asemenea și-au luat zborul de pe capetele copiilor. O altă provocare a fost timpul scurt în care a trebuit să filmăm tot filmul și, evident, greșelile pe care, din cauza emoțiilor normale, actorii noștri din clasa a X-a, excepționali de altfel, extrem de implicați, le-au făcut. Dar ne-am asumat greșelile, le-am îmbrățișat și chiar le-am pus la final în forma unor "bloopers" pe care ne-am gândit dacă să le păstrăm sau nu în film. În urma unor dezbateri am hotărât (cu majoritate de voturi) că sunt parte din ceea ce am realizat, sunt parte din munca noastră, sunt greșeli pe care ni le asumăm și le putem lua în derâdere, așa cum am făcut de-a lungul întregului film.

Rezultatul final ne-a depășit așteptările. Combinația de imagini dinamice cu muzica foarte modernă au dat un "vibe" pozitiv, antrenant și autentic filmului, care se consumă pe nerăsuflăte în cele 5 minute ale sale. Numărul foarte mare de vizualizări, aproximativ 32.000, *and still counting*, pe Facebook și 1.500 pe YouTube, a confirmat faptul că munca noastră a fost apreciată. Nu doar atât, ci și mesajele au fost extrem de pozitive, sugerând că, într-adevăr, am reușit să creăm un film cu adevărat unic, ferit de clișee, creativ și original. Într-un cuvânt: altfel.

Trei ani de excelență lingvistică la Colegiul Național „Silvania” Centru de Testare și Pregătire Cambridge în parteneriat cu European Examinations Centre, București

Prof. Alina Cotoi
Prof. Daniela Gorgan

Într-o lume tot mai interconectată, în care competențele lingvistice sunt esențiale pentru succesul academic și profesional, Colegiul Național „Silvania” din Zalău se află într-o continuă evoluție, demonstrând un angajament constant față de excelență în educație. De trei ani, instituția găzduiește un Centru de Testare și Pregătire Cambridge, dezvoltat în colaborare cu European Examinations Centre din București, un partener autorizat al Cambridge Assessment English.

EECentre este un centru educațional prestigios, autorizat de diverse organisme internaționale, inclusiv Cambridge Assessment English, Trinity College London, și ÖSD. Din 2018, EECentre deține statutul de „Authorised Platinum Exam Centre” din partea Cambridge, o recunoaștere care certifică livrarea de examene la cele mai înalte standarde și servicii de calitate pentru toți candidații. De asemenea, EECentre este cunoscut pentru contribuțiile sale semnificative în domeniul educației lingvistice și pentru succesul obținut la nivel european și global. Iată de ce nu e deloc surprinzător că CNS a căutat și a reușit să colaboreze cu un partener atât de dedicat demersului educațional de calitate și recunoaștere internațională.

În cadrul acestui parteneriat, elevii Colegiului Național „Silvania” beneficiază de oportunitatea de a susține examenele Cambridge Assessment English, aliniate la standardele internaționale CEFR (Common European Framework of Reference for Languages). Anual, sunt organizate două sesiuni de examen, fiecare reunind aproximativ 120 de candidați, dintre care 85% sunt elevi ai colegiului. Examele sunt susținute în condiții excelente, cu echipamente digitale performante și evaluatori și facilitatori profesioniști, instruiți și acreditați de Cambridge.

În ceea ce privește rezultatele, acestea sunt remarcabile. În medie, 80% dintre elevii înscriși reușesc să promoveze examenele Cambridge cu succes, obținând certificate valoroase la nivel internațional. Mai mult decât atât, ceilalți 20% obțin scoruri excepționale, avansând la nivele superioare ale scalei CEFR, precum C1 sau chiar C2. Aceste rezultate nu doar că atestă un nivel ridicat de competență lingvistică, dar deschid și porți către oportunități educaționale și profesionale internaționale, inclusiv burse și locuri în universități prestigioase.

Parteneriatul dintre catedra de limba engleză a Colegiului Național „Silvania” și EECentre a fost fructificat la maxim, contribuind semnificativ la dezvoltarea competențelor elevilor. Profesorii de limba engleză ai colegiului sunt implicați activ în pregătirea elevilor, utilizând resurse didactice actualizate și metode pedagogice inovative. EECentre, la rândul său, asigură suport logistic, administrativ și metodologic, garantând o desfășurare impecabilă a examenelor. Pe lângă certificarea competențelor lingvistice, acest centru contribuie la formarea abilității de comunicare, gândire critică și încredere în sine a elevilor, elemente esențiale în dezvoltarea personală și profesională, dar, de asemenea, se implică activ și în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, nu doar ale colegiului ci din întregul județ. Amintim astfel cercul pedagogic al profesorilor de limba engleză organizat de colegiu pentru a le oferi un curs de perfecționare pentru dezvoltarea abilității de scriere și evaluare în concordanță cu cerințele actuale impuse de examenele Cambridge.

Un exemplu de succes al acestui parteneriat este implicarea elevilor noștri în multe proiecte Erasmus și competiții/concursuri, cunoașterea limbii engleze facilitând accesul lor la aceste proiecte și asigurându-le un parcurs educațional propice.

În concluzie, existența Centrului de Testare și Pregătire Cambridge la Colegiul Național „Silvania” reprezintă un pas important în direcția unei educații de calitate, care răspunde cerințelor actuale ale societății globale. Parteneriatul cu EECentre continuă să ofere tinerelor generații oportunități valoroase, asigurându-le instrumentele necesare pentru succes în viitorul educațional și profesional. Astfel, colegiul își consolidează statutul de instituție de elită, pregătind elevii pentru provocările și oportunitățile unui viitor globalizat.

Ce înțelegem prin “Big data” și care este utilitatea practică a acestui concept?

Informatician Maria Avram

În termeni simpli, noțiunea de “big data” se referă la seturi extinse de date care se caracterizează printr-o anumită complexitate. Ele pot fi colectate din surse diferite, au capacitatea de a crește exponențial în timp și sunt atât de voluminoase, încât nu pot fi procesate eficient cu ajutorul programelor software tradiționale. “Big data” este acel complex de tehnologii conceput pentru a stoca, analiza și organiza “bulk data” (adică date brute), astfel încât să conducă la identificare unor “șabloane” în haosul informațional, și să contribuie la implementarea celor mai eficiente soluții. Potrivit unor opinii exprimate în literatura de specialitate, termenul de “big data”, se diferențiază de alte noțiuni similare, prin următoarele caracteristici: volum, valoare, varietate, viteză și veridicitate. În continuare, vom analiza pe rând aceste caracteristici specifice conceputului, deoarece ele ne vor ajuta să-i înțelegem mai bine utilitatea practică în diverse domenii. Volumul se referă la dimensiunea și cantitatea de date pe care o anumită companie o colectează și analizează. Valoarea, de obicei provine de la “descoperirile” și “șabloanele” identificate care contribuie la operațiuni mai eficiente, relații consolidate cu clienții, precum și alte beneficii concrete și cuantificabile. Varietatea, este aceea caracteristică care evidențiază diversitatea și particularitatea tipurilor de date, incluzând date nestructurate, date semi-structurate și date brute (“raw data”). Viteza, se referă la viteza în care companiile colectează, stochează și prelucrează seturile de date, cum ar fi de exemplu numărul de postări sau căutări în cadrul aplicațiilor “social media”, realizate într-un anumit interval de timp. Veridicitatea, provine de la “adevărul” sau mai exact acuratețea datelor și informațiilor colectate, care adesea influențează calitatea deciziilor luate la nivel executiv (de către managerii companiei). Recent, a fost exprimată și o altă caracteristică a noțiunii, respectiv “variabilitatea”. Fără a intra în foarte multe detalii, variabilitatea evidențiază modificarea naturii seturilor de date pe care o companie intenționează să le colecteze (de exemplu, utilizarea altor cuvinte sau fraze cheie pentru “căutări”).

Intuitiv, această tehnologie ne orientează atenția spre activitatea unor companii/instituții care prelucrează seturi foarte mari de date, cum ar fi cele care activează în domeniul bancar, în domeniul media și al divertismentului, al sănătății, al educației, al asigurărilor, al comerțului, al transportului, al utilităților etc. Mai departe, ne vom referi succint la aplicabilitatea practică a „big data”, în câteva dintre domeniile enunțate mai sus, pe care le considerăm mai importante..

În domeniul bancar, stocarea și prelucrarea unui volum extins de date permite identificarea timpurie a unor riscuri privind securitatea, a fraudelor, a riscului de credit, precum și efectuarea unor studii sociale și de marketing.

Cu privire la utilizarea “big data” în domeniul media/divertisment, tehnologia facilitează crearea unor profile de utilizator, prin analiza simultană a datelor personale și a celor comportamentale. De exemplu, compania “Spotify”, renumită pentru serviciile oferite în domeniul muzical, utilizează tehnologia “big data” pentru a colecta date referitoare la preferințele muzicale ale utilizatorilor din întreaga lume, pe care ulterior le analizează pentru a oferi recomandări personalizate.

În domeniul sănătății, tehnologia urmărește colectarea diferitelor tipuri de date medicale (cum ar fi: datele de diagnostic, cele referitoare la registrul consultațiilor, la diferitele analize ale stării de sănătate, cele referitoare la medicamentele prescrise etc) cu scopul de a oferi servicii medicale optimizate și adaptate la nevoile pacientului. Un exemplu elocvent în acest sens, este cel al Spitalului Beth din Israel, care colectează datele medicale ale pacienților prin intermediul unei aplicații smartphone și utilizează aceste date pentru efectuarea unor seturi de analize adaptate la starea de sănătate a fiecărui pacient. Acest aspect contribuie la folosirea mai eficientă a resurselor financiare alocate sistemului sanitar.

În "Educație", "big data" își regăsește aplicabilitatea în evaluarea activității didactice a profesorilor, pentru a asigura o experiență plăcută în beneficiul ambelor părți (elevi/profesori). Performanța profesorilor poate fi evaluată în raport cu numărul de elevi, disciplina de învățământ, aspirațiile elevilor, comportamentul acestora, precum și în raport cu alte variabile dorite.

Utilizarea tehnologiilor "big data" în domeniul "Asigurărilor" s-a dovedit eficientă pentru că poate asigura premisele analizării și anticipării comportamentului clienților prin intermediul datelor derivate din "social media". De asemenea, funcțiile pe care le pune la dispoziție se dovedesc utile în ceea ce privește retenția clienților.

Desigur că, resorturile oferite de acest concept se aplică în multe alte domenii ale vieții sociale și economice, fiecare organizație având posibilitatea de a adapta facilitățile oferite la specificul activității sale și la obiectivele pe care și le propune. Nu este deloc surprinzătoare afirmația potrivit căreia "big data" este un adevărat "game-changer". La nivel mondial, tot mai multe organizații utilizează analiza și sinteza datelor pentru a elabora acțiuni strategice și a le furniza clienților o experiență îmbunătățită. O schimbare, oricât de mică, în termeni de eficiență sau economie, poate contribui la obținerea unor profituri semnificative și din acest motiv multe companii se orientează spre utilizarea instrumentelor "big data".

Modalități de stimulare și de formare a capacității creatoare a elevilor în cadrul orelor de INFORMATICĂ și TIC

Prof. Cristina-Ioana Vlaicu

Gândirea critică reprezintă o capacitate ce trebuie încurajată și dezvoltată într-un mediu de învățare adecvat în urma căruia, prin experiență proprie sub îndrumarea cadrelor didactice elevul dobândește anumite capacități și abilități.

Învățarea gândirii critice este eficientă dacă sunt respectate anumite condiții:

- crearea unor situații de învățare și alocarea timpului necesar;
- încurajarea elevilor să gândească independent, să speculeze, să reflecteze
- acceptarea diversității de opinii și idei;
- convingerea elevilor că nu vor fi ridiculizați pentru opiniile exprimate ;
- încrederea în capacitatea fiecăruia de a gândi în mod critic;
- aprecierea pozitivă a gândirii critice;

Eficiența învățării este dată de capacitatea individului de a rezolva situații diverse, de a face față oricăror solicitări. Ea se produce dacă:- se oferă elevilor oportunități (ocasionarea)

- există motive pentru a învăța(provocarea)
- se stabilesc scopuri și obiective(direcționarea)
- există resursele necesare(sprijinirea)

Învățarea prin cooperare, element fundamental al disciplinelor Informatică și TIC

Este necesar ca elevii să fie educați unul pentru celălalt și nu unul împotriva celuilalt și de a găsi soluții în mod constructiv și nu în mod distructiv.

Învățarea prin cooperare, pe perechi sau în grupuri mici, este definită prin câteva elemente cheie: interdependența pozitivă, interacțiune „față în față” între elevi, lucrul eficient în grup, alocarea de timp pentru analiză și evaluare a eficienței activității grupului.

Practicarea învățării prin cooperare nu este deloc ușoară și presupune transformarea clasei de elevi într-o comunitate de învățare în care este înlocuită confruntarea cu colaborarea .

Cadrul de predare-învățare - evaluare pentru dezvoltarea gândirii creatoare

Modul de a concepe și realiza predarea-învățarea pornind de la cunoștințele deja deținute de elevi, presupune un cadru alcătuit din trei etape strâns legate între ele: evocarea(E), realizarea sensului(R), reflecția(R).

În etapa evocării elevii sunt solicitați să-și amintească ceea ce știu sau cred că știu despre un anumit subiect: prin conștientizare, implicarea activă și evocare. Etapa realizării sensului îi determină să înțeleagă semnificația noilor informații cu care intră în contact pe diverse căi, să găsească răspunsuri propriilor întrebări. Reflecția aduce elevii în stadiul realizării reconsiderării a ceea ce știau sau credeau că știu. Ei își consolidează cunoștințele și își restructurează schemele mintale prin introducerea noilor informații și își exprimă reflecția într-o manieră personală, în scris sau oral.

Metode și tehnici de predare-învățare - evaluare pentru dezvoltarea gândirii creatoare

Metoda didactică este calea de urmat de către elevi și cadrul didactic pentru atingerea unor obiective. Odată cu dezvoltarea societății umane se impune și optimizarea metodelor de învățământ pentru sporirea eficienței lor educaționale. Cele mai utilizate metode ale gândirii critice:

1. Brainstormingul- este una dintre cele mai cunoscute modalități de a genera idei noi, metodă de stimulare a creativității bazată pe două principii: - cantitatea determină calitatea

- anularea judecării ideilor celorlalți

Regulile de bază vizează stimularea cât mai multor idei, manifestarea liberă a imaginației.

2. Tehnica Gândiți/Lucrați în perechi/Comunicați - presupune o activitate de învățare prin colaborare parcurgând următorii pași: - fiecare elev dintr-o pereche scrie despre un anumit subiect

- cei doi parteneri își citesc reciproc răspunsurile și convin asupra unui acord comun

- profesorul pune două - trei perechi să rezume conținutul discuțiilor și concluziile la care au ajuns partenerii de comun acord.

3. Termenii cheie inițiali - tehnică ce stimulează reactualizarea unor cunoștințe anterioare, creând motivație pentru activitate. Profesorul alege 4-5 termeni cheie pe care îi scrie pe tablă. Timp de 4-5 minute elevii discută despre relația ce există între aceștia. Tehnica este utilizată în fazele de evocare și realizare a sensului, iar sub forma termenilor cheie revizuiți și în faza de reflecție.

4. Tehnica Știu/ Vreau să știu/ Am învățat- presupune o procedură simplă:

- elevii inventariază individual, prin discuții în perechi sau în grup, ideile pe care consideră că le dețin despre tema investigației ce va urma; notează aceste idei într-un tabel la rubrica „Știu”.
- notează ideile despre care au îndoieli la rubrica „Vreau să știu”.
- după învățarea noilor cunoștințe, în faza de realizare a sensului, inventariază noile idei în rubrica „Am învățat”.

5. Tehnica ciorchinelui- încurajează elevii să gândească liber și deschis. Este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe pentru a înțelege un anumit conținut.

Pași : - se scrie un cuvânt sau o propoziție nucleu în mijlocul tablei sau a foii de caiet

- se scriu cuvinte sau sintagme ce vin în minte în legătură cu tema
- se stabilesc legăturile dintre idei.

Reguli de bază: - scrieți tot ce vă trece prin minte în legătură cu tema

- nu judecați ideile, ci doar notați-le
- nu vă opriți până nu epuizați ideile sau până nu expiră timpul alocat
- nu limitați nici numărul ideilor, nici fluxul legăturilor dintre ele

6. Metoda Mozaic : promovează învățarea prin cooperare și colaborare și presupune următorii pași:

- construirea grupurilor inițiale formate din 4-5 elevi
- profesorul împarte textul în atâtea părți câte grupuri de lucru s-au constituit
- se formează grupuri de „experți” ce vor rezolva sarcina de lucru : a studia o parte de text, a înțelege și a preda-o altor colegi.
- se revine în grupurile inițiale și se predă conținutul pregătit celorlalți.

Proiectul Erasmus + CreActifs - un an de proiecte, amintiri, oameni faini

George Bighe
Cherecheș Luca Cristian
Prof. Turcu Mihaela Anca

Pentru noi, elevii Colegiului Național Silvania, Erasmus nu a însemnat doar un proiect de voluntariat...A însemnat și fondarea unor prietenii de durată, crearea unor amintiri dragi, plăcerea de a lucra și a face parte dintr-un grup.

Am cules primele roade ale grădinii Eco. Grădina, desigur, la care am lucrat atât de mult și pe care am îngrijit-o atât de bine...Am cules castraveți, ardeii și salata și am făcut un meniu delicios.

După o pauză binemeritată, am primit aprobarea de a extinde timpul de desfășurare cu un an. Astfel, am început în septembrie să ne extindem numărul de membri, promovând proiectul în școală.

Luna octombrie ne-a permis să organizăm un atelier în aer liber. Tinerii au recondiționat o bancă veche, care prin multă migală și efort a devenit un stand pentru următoarele activități. De asemenea, am făcut dulceață din ardei grădinii.

Următoarea activitate a fost târgul de produse bio din curtea Colegiului. Busuioc, ardei, ceapă, cartofi, flori, târgul a avut orice pentru toate gusturile...Însă de departe, campionii târgului au fost dovleci. La final, standul a rămas aproape gol.

Desigur, toamna încă domnea peste natură, așa că am decis să facem o ieșire în Pădurea Muntelui Meseș. O ieșire superbă, în care am surprins frumusețea toamnei prin nenumărate fotografii. Această excursie va constitui baza pentru următoarea întâlnire cu partenerii.

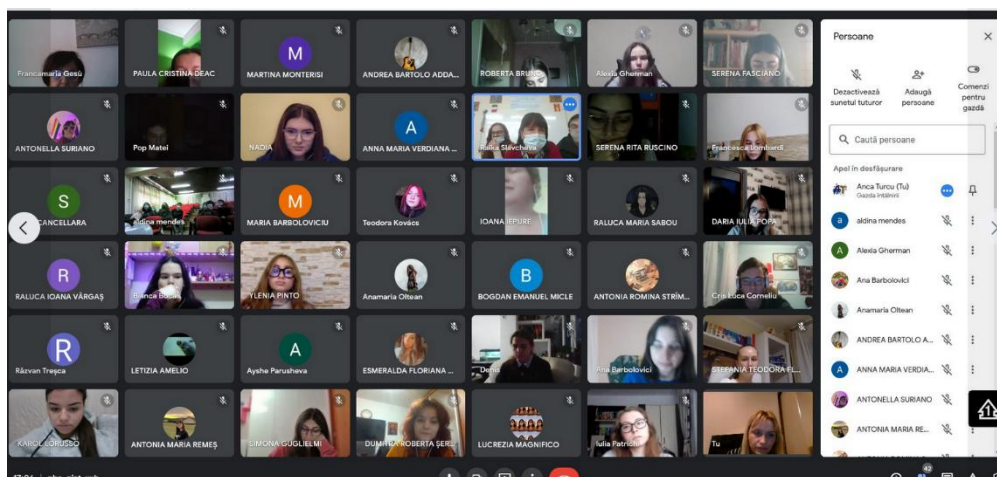
Pentru a ne pregăti de întâlnirea cu partenerii, a trebuit să depunem puțină muncă digitală. Următoarele întâlniri chiar pentru asta au fost dedicate-prezentarea pădurilor din România și videoclipuri creative.

Totuși, au venit sărbătorile! Magia Crăciunului ne-a adus împreună pentru a realiza niște decorațiuni de sezon reciclabile, dar și codurile QR.

Marea întâlnire cu membrii proiectului din străinătate a venit cu idei noi, am reușit să ne împrietenim cu ceilalți, am învățat lucruri noi despre păduri din proiectele celorlalți...Ce să mai? O întâlnire fericită!

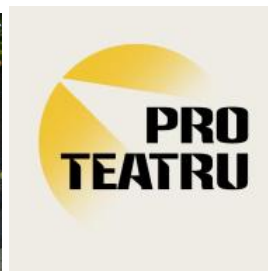

Așteptăm cu drag și celelalte evenimente Erasmus. Membrii Proiectului „Ados creatifs, actifs et responsables pour une citoyennete europeenne” din România vă salută!

Asociația Pro Teatru

Ce este?

- Asociația Pro Teatru este un ONG înființat în anul 2018 cu scopul de a dezvolta și diversifica viața culturală a orașului Zalău

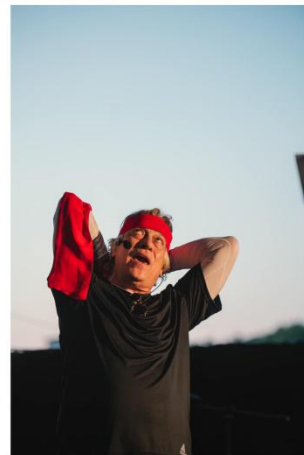
Unde a apărut

- Din anul 2018, Asociația organizează pe perioada verii, Festivalul „Curtea Artiștilor”, un festival de teatru și artă în aer liber și spații neconvenționale, desfășurat în primele 4 ediții (2018-2021) în curtea casei bunicilor fondatorului asociației.

Prezent

- În prezent, Asociația Pro Teatru este principalul operator cultural din Sălaj, cu peste 350 de evenimente unice organizate, aproximativ 400 de voluntari liceeni și două producții nominalizate la Premiile Uniter la categoria „cel mai bun spectacol” (Verde Tăiat) și la categoria „comunicare și mediere culturală” (ACASĂ).
- Din anul 2022, locația festivalului s-a mutat într-un spațiu mult mai ofertant pentru dezvoltarea activităților festivalului, pe Str. Morii (fosta Moară a orașului). Spațiu se află în plin proces de modernizare și transformare într-un viitor centru cultural (având deschisă „Moara cu Sunet” - un studio de înregistrări audio și urmând să fie deschisă în această ediție „Moara cu Imagini” - o galerie de artă în care artiștii vizuali vor împărtăși cu noi diverse forme de artă, tehnici și povestea din spatele operelor lor.

Evoluție

Ediția 2018 (17 august - 31 august) - 350 de spectatori, 3 evenimente, 7 voluntari

Ediția 2019 (11 iulie - 30 septembrie) - 1700 de spectatori, 21 de evenimente, 24 de voluntari

Ediția 2020 (1 iulie - 18 septembrie) - 2700 de spectatori, 35 de evenimente, 41 de voluntari

Ediția 2021 (29 iunie - 4 septembrie) - 5400 de spectatori, 40 de evenimente, 80 de voluntari

Ediția 2022 (7 iulie - 11 septembrie) - 7200 de spectatori, 100 de evenimente, 100 de voluntari

Ediția 2023 (7 iulie - 9 septembrie) - 8300 de spectatori, 150 de evenimente, 150 de voluntari

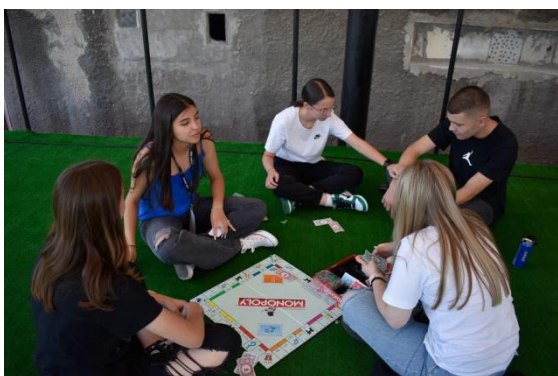

- Structura Festivalului - 10 săptămâni
- Curtea Artiștilor este un festival ce imită modelul concursului Capitală Culturală Europeană, prin care, conform bunelor practici de regenerare culturală conferă acces la cultură constant pentru o perioadă de 10 săptămâni. Începând cu weekend-ul 5-7 iulie, vom organiza zilnic minim 2 evenimente într-un format repetitiv.

Luni-Marți (evenimente pentru copii) - teatru, ateliere de creație, evenimente stradale.

Miercuri-Joi (evenimente cultural-educative) - artă vizuală, workshop-uri, film documentar, conferințe.

Weekend (evenimente principale) - teatru, concerte, stand-up comedy.

„Noi suntem peste tot!”

**Fodoca Patricia
Sturzu Dragoș**

CLT e echipă. CLT e distracție. CLT e coordonare. CLT e voluntariat. CLT e CU tineri și DESPRE tineri. Totul a început în data de 3 noiembrie 1995, când în Zalău a luat naștere Consiliul Local al Copiilor (CLC), cel cu numărul 13 pe harta României. În 1999 a devenit Consiliul Local al Tinerilor și Copiilor (CLCT), iar abia în 2001, Consiliul Local al Tinerilor. Cu acest nume, noi ne-am clădit propria istorie.

În cei 29 de ani de activitate, CLT-ul ne-a demonstrat că noi, cu toții, avem spirit de lideri, doar că trebuie antrenat. Ne-am aflat în multe impasuri, am înfruntat situații neașteptate, întorsături de ultimă oră, însă niciodată nu am uitat că suntem o familie și împreună am trecut peste toate.

Scopul e simplu: ne dorim (și reusim) să creăm un mediu securizant și o sursă de inspirație pentru tineri. Suntem intermediari între autocunoaștere și sine, între sine și cunoașterea lumii înconjurătoare.

Inima crește în noi când surprindem zâmbete pe fețele tinerilor când câștigă un campionat de basket, un concurs de fotografie, când femeile primesc o floare de 8 Martie și mai ales când daruim familiilor defavorizate daruri și bunătate în prag de sărbători. Aceste zâmbete ne oferă speranța la o viață lipsită de monotonie și aduce în discuție plăcerile, pasiunile și dorințele tinerilor.

Fie că iau parte la competiția “Zalau Express”, își supun la test abilitățile sportive și spiritul de echipă din cadrul edițiilor “Sport your life! ”, intră în cursa pentru marele titlu de Miss si Mister prin participarea la evenimentul caritabil “ Balul Balurilor”, sau primesc semnalul de alarmă lansat de campania “CLT antidrog”, cărămidă peste cărămidă, noi punem bazele înspre formarea unui tineret ACTIV CONȘTIENT și IMPLICAT. Așadar, voluntariatul atât în activitățile organizate de CLT, cât și de alte organizații, va fi munca care se va concretiza mereu în cea mai valoroasă răsplată ce poate mulțumi pe deplin un suflet omenesc.

EPAS, pentru că TU și UE contați!

**Fodoca Patricia
Crina Vedinaș**

Din anul 2020, colegiul nostru se mândrește cu titlul de „Școală-Ambasador a Parlamentului European”. Datorită acestui proiect internațional dezvoltat la nivelul Uniunii Europene, am avut ocazia, ca ambasadori juniori, să ne transpunem în viața europarlamentarilor.

De-a lungul timpului am dezvoltat numeroase proiecte, printre care se remarcă: prezentările de informare, gestionate pe diverse module, simulări de vot, la nivelul colegiului, dezbateri pe teme de interes european, activități interactive, concursuri, realizarea unor „Colțuri EPAS” în fiecare clasă a colegiului, deplasări în Bruxelles și Strasbourg, la sediile Parlamentului European.

Ce au însă toate acestea în comun? Spiritul european, implicarea activă, cât și conștientizarea la nivel local cu privire la beneficii, drepturi, dar și obligațiile ce vin odată cu cetățenia europeană.

Anul acesta, activitățile echipei s-au focusat pe vot datorită alegerilor europarlamentare din iunie. În urma simulării unor alegeri (Muzică populară la radioul școlii), surprinderea a fost numărul persoanelor care își consideră votul inutil. Din peste 1000 de elevi, doar un sfert au votat, fapt ce denotă indiferența cu care sunt tratate consecințele. Prin urmare, la radioul școlii au răsunat melodii tradiționale.

Misiunea noastră e să înlăturăm ambiguitatea termenului de eurocetățenie, să îndemnăm implicarea și să răspândim conștientizarea votului!

Explorări Educaționale

Almasi Petra
Nagy Zsanett
Balint Evelin

Am vrea să vă împărtășim câteva dintre excursiile memorabile pe care le-am făcut împreună cu profesorul nostru de geografie, Forró Zoltán. Aceste călătorii ne-au oferit ocazia să explorăm locuri extraordinare și să învățăm lucruri fascinante despre diverse culturi și istorii.

Am călătorit în Italia, unde am avut șansa de a vizita orașe legendare precum Roma și Firenze. La Roma, am fost martori ai măreției Colosseumului și am explorat Vaticanul, un loc plin de spiritualitate și istorie. În Firenze, ne-am minunat de arta renesanțistă și de impresionatele catedrale.

În Polonia, am descoperit farmecul orașelor Varșovia și Cracovia. La Varșovia, am aflat despre trecutul tumultuos al Poloniei și am vizitat Castelul Regal. Cracovia ne-a întâmpinat cu Piața Centrală și magnificul Castel Wawel. De asemenea, am avut o experiență profundă și emoționantă vizitând Auschwitz, un loc de mare importanță istorică, unde am reflectat asupra tragediilor din trecut și am învățat lecții importante despre umanitate.

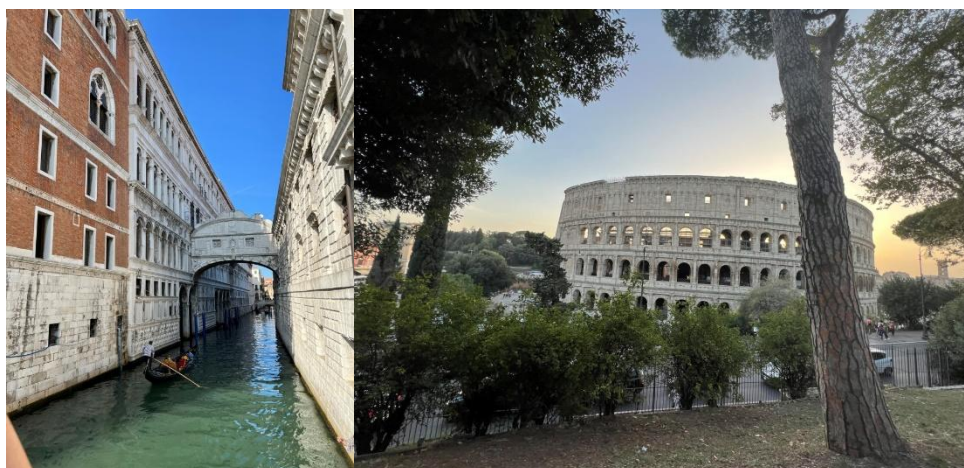
Excursia în Franța ne-a dus la Paris, unde am trăit magia orașului luminilor. Am urcat în Turnul Eiffel, am admirat capodoperele din Luvru și ne-am plimbat pe faimosul bulevard Champs-Élysées.

Monaco ne-a surprins prin luxul și frumusețea sa. Am vizitat faimosul Cazino din Monte Carlo și ne-am bucurat de peisajele spectaculoase ale Mediteranei.

În Olanda, am explorat orașele Amsterdam și Rotterdam. Amsterdam ne-a impresionat cu canalele sale pitorești și muzeele de renume mondial, iar la Rotterdam am admirat arhitectura modernă și câmpurile colorate de lălele.

Aceste excursii ne-au deschis ochii către diversitatea și frumusețea lumii, oferindu-ne amintiri prețioase și cunoștințe valoroase. Mulțumim profesorului nostru de geografie pentru aceste experiențe de neuitat! Această școală, Colegiul Național "Silvania", oferă oportunități de a te dezvolta atât academic, cât și personal, prin experiențe educaționale valoroase și excursii de neuitat. Aici, înveți să explorezi lumea și să apreciezi diversitatea culturală și istorică.

Italia:

Polonia:

Franța:

Monaco:

Luxemburg:

Belgia:

Olanda:

Clubul Lego Impact

Maia Morariu

Cine suntem noi?

Mișcarea de tineri IMPACT încearcă să arate o altă față a societății în care trăim - o societate implicată, activă, de succes – în care tinerii identifică probleme reale din comunitate și găsească prin proiecte de serviciu în folosul comunității soluții creative pentru rezolvarea lor.

Acest club este susținut de către Fundația Noi Orizonturi care este o organizație non-profit a cărei misiune este de a promova modele de educație prin experiență de calitate, care dezvoltă abilități de viață în rândul tinerilor, ca o strategie de dezvoltare durabilă a societății și principalele domenii de activitate oglindesc misiunea: învățare prin proiecte în folosul comunității.

În luna noiembrie a anului 2014, un club IMPACT a fost înființat și în Zalău în cadrul Colegiului Național “Silvania”, sub denumirea IMPACT LEGO. Coordonatori sunt doamna profesoară Iulia Florian și Meda Morariu. Clubul face parte din Rețeaua Internațională a cluburilor IMPACT (există cluburi în alte 24 de țări), iar în România tinerii și profesorii din cele peste 180 de cluburi, implementează anual 200 de proiecte, ajutând astfel peste 100.000 de persoane. Programul se desfășoară cu acordul Ministerului Educației Naționale, prin acordul de parteneriat Nr. 10334/03.10.2017.

Proiecte IMPACT desfășurate până în prezent

“GUSTURI VECHI CU IMPACT AZI”

Scopul proiectului a fost promovarea tradițiilor culinare de pe teritoriul Sălajului prin identificarea unor rețete păstrate de vârstnici și ulterior promovarea acestora în cadrul unui eveniment culinar. De asemenea, pentru a fi valorificate din punct de vedere turistic și păstrate, ne-am propus să elaborăm materiale informative, care vor fi distribuite prin Centrul de Informare Turistică Zalău.

În cadrul acestui proiect membrii clubului au reușit organizarea unui eveniment culinar de promovare a rețetelor tradiționale și elaborarea unui ghid cu 23 de rețete cu specific românesc. Aceste ghiduri au fost puse la dispoziția turiștilor prin intermediul Centrului Local de Informare Turistică. Menționăm faptul că acestea au fost epuizate în doar două luni.

Proiectul a fost reluat în anul școlar 2017-2018 având ca scop promovarea diversității interetnice din județul Sălaj, în contextul Centenarului, prin identificarea rețetelor tradiționale, păstrate peste generații în comunitățile slovace și maghiare. Voluntarii clubului au cules un număr de 20 de rețete cu specific unguresc și slovac care se adaugă celor 23 cu specific românesc culese în prima etapă a proiectului. Ele au fost tipărite și publicate într-un material de promovare a tradițiilor culinare locale, distribuit turiștilor prin intermediul Centrului Național de Informare și Promovare Turistică Zalău și Centrul de Informare și Marketing Turistic, Comuna Mirșid.

De asemenea, voluntarii IMPACT LEGO au organizat un eveniment culinar în cadrul căruia locuitorii municipiului au fost așteptați să deguste din rețetele culese. Evenimentul a avut un caracter interetnic prin prezentarea unor elemente de folclor românesc, maghiar și slovac.

Proiectul “VIAȚA CU IMPACT”

Scopul acestui proiect este acela de a oferi elevilor Colegiului Național Sylvania, și nu numai, șansa de a învăța lucruri pe care nu le învață la școală. Am căutat mult cea mai facilă modalitate de a ajunge informația la cei care au nevoie de ea și am hotărât ca acest proiect să se desfășoare sub forma unor episoade de podcast adresate adolescenților, având ca invitați mai mulți specialiști. Voluntarii clubului au intervievat specialiști în legătură cu subiecte des întâlnite în rândul tinerilor. Tema primului episod a fost “Stres și oboseală”. Invitatul ales a fost psihologul Vlad Guluță. Cea de-a doua temă aleasă a fost “Accesul la Terapie” cu Mariana Iridon, psiholog clinician

și psihoterapeut. Al treilea interviu a avut-o ca invitată pe Ancuța Coman-Boldișteanu care este psihoterapeut, iar tema abordată a fost “Emoții în farfurie”, adică legătura dintre alimentație și emoțiile noastre.

Turneu de beach volley ediția I

Scopul pe care l-am avut în minte când am conceput acest proiect a fost acela de creștere a gradului de socializare între tineri prin intermediul sportului. Modul prin care am atins acest scop a fost un turneu de beach volley organizat la nivel local în perioada 10-11 iunie 2023. Nu doar că ne-am atins ținta cu acest proiect, dar am și depășit-o, turneul având un mare IMPACT atât la nivel local, cât și regional. Pe lângă cele 7 echipe din Zalău, au mai participat și două echipe din județul Cluj. Grupele țintă ale acestui proiect au fost liceenii și grupurile sportive. Cu ajutorul turneului de beach volley am creat un mediu propice socializării între tineri într-un cadru sportiv.

În prima zi a turneului au avut loc meciuri de dimineată până seara, cu mici pauze între ele și o pauză pentru prânz. În pauze, atmosfera a fost întreținută de voluntarii echipei care au devenit DJ timp de două zile. Tot în acest timp, jucătorii au interacționat cu publicul care a fost format în mare parte de prietenii care au venit să îi susțină, dar și de localnicii pasionați de acest sport.

Cea de a doua zi a decurs în același mod, doar că mizele au fost mult mai mari, în această zi jucându-se semi-finalele și finalele. Toți participanții, cât și voluntarii clubului, s-au bucurat de experiența în care a constat acest turneu de beach volley, iar câștigătorii au mai avut parte și de diverse premii interesante.

Scurt istoric

ROMANIA
ARHIVUL NATIONAL
DIRECTIA JUDETEANA CLUJ

23

NAMINA
STUDIOSORUM
Successu temporis Scholam Zilahensem
salutantium
RECITARE
D. S. E. T. H. A. R. O. V. W. I. R. I. Ignatus unde fuisse
Anne 1646.

Paulus	Monac	Georgius	Marrinianus
Georgius	Udvarhelyi	Mich	Pappas
Stephan	Simons	Joan	Agon
Stephan	Bombardi	Stephan	Leibai
Nicolaus	Höfner	Stephan	Hegyesi
Paulus	Apaboth	Joannes	Braha
Steph	Végi	Mich	Topolci
Paulus	Mauersch	Joan	Bendakelly
Joannes	Archadi	Jacob	Kilenczfi
Stephan	Kerekeni	Mich	Marrinianus
Stephan	Csikai	Georg	Kiskai
Paulus	Várvölgyi	Mich	Pere
Mich	Jánosdi	Joan	Pöbolyai
Joan	Királyi		
Joan	Re. Mikalypfalvi		
Joan	Kösk. Kiskölkbeni		
Mich	"		

RECITARE
D. Johanne P. Vichi

În primul secol de existență școala a funcționat în apropierea bisericii reformate, la poale dealului, unde se află acum clădirea Parohiei Reformate Brădet. Se cunoaște și imaginea primei clădiri de aici construită în 1679, și demolată cândva în jurul anului 1900. A fost o clădire simplă cu un singur nivel, și cu patru încăperi, adică patru clase cum se vede și în imagine:

Prima clădire a Colegiului Reformat din Zalău construită în anul 1679

De acolo în 1816 colegiul se va muta pe terenul actual pe un imobil mult mai întins. Piatra de temelie a primei clădiri de aici se va depune tot în anul 1816, dar construcția va fi finalizată doar în 1837. Directorul de atunci a fost Salamon József, ce care ulterior va fi promovat profesor la Cluj de către Episcopia Reformată.

Prima clădire construită pe terenul actual

Timp de mai bine de peste două secole de existență colegiul a fost o școală mai modestă și mai provincială. Însă spre sfârșitul secolului al XIX-lea colegiul va fi adaptat cerințelor moderne: se introduc discipline noi ca științe ale naturii, educație fizică, se pune un mai mare accent pe limbile moderne în locul limbilor clasice, etc. Cam pe atunci au studiat aici și cei mai cunoscuți elevi ai colegiului: Iuliu Maniu (între 1886-1890) și Ady Endre (între 1892-1896).

Primă clădire o imagine mai recentă. (Aici au studiat Maniu și Ady)

Absolvenții Iuliu Maniu (1890) și Ady Endre (1896)

Prima clădire cu două nivele va exista până în anul 1902, când va fi demolată ca să facă loc actualei clădiri principale dinspre stradă a colegiului și care are trei nivele. În aceste decenii directorul colegiului a fost Kincs Gyula, un om erudit, dar în același timp și cu simț practic: În vremea sa elevii în grădina școlii învățau altoirea și îngrijirea pomilor fructiferi și a viței de vie, dar și stenodactilografie. Se introduce curentul electric și telefonul în școală, se forează fântâna arteziană din curtea școlii, pentru a avea sursă de apă sigură și adecvată pentru consumul școlii și pentru internat. Din 1911 se folosește proiecția de filme în scop didactic, cultural și distractiv. Deși era școală de băieți, sunt acceptate și fete, care vor putea să studieze și să dea bacalaureatul. Era școală confesională reformată, dar nu religia era materia de studiu de bază, ci limbile, literatura, științele. Deși era școală reformată erau acceptați elevi din toate confesiunile și de toate națiile din zonă.

Liceul a trecut în mod acceptabil de crizele cauzate de două războaie mondiale, de schimbări politice sau sau de schimbări de regimuri. Timp de peste trei secole, colegiul a funcționat ca un liceu confesional reformat (școală medie), până la naționalizarea (etatizarea) sa din anul 1948. Atunci a

devenit o școală medie de stat, cu limbă de predare maghiară, care în anul 1960 a fost unificată cu liceul cu limbă de predare română din Zalău. De atunci se predă în două secții: în clase românești și maghiare.

În decursul timpului, denumirea școlii s-a schimbat de mai multe ori: la început se numea Gimnaziul sau Școala Superioară Reformată după Evanghelie, prescurtat Colegiul Ref. Ev. În anul 1903, când a fost construit actualul sediu principal cu trei nivele, a primit numele de Colegiul Reformat „Wesselényi”. (Din recunoștință pentru faptul că, timp îndelungat membrii familiei Wesselényi au fost principalii susținători ai colegiului.) Între 1953-1965, școala a purtat numele poetului Ady Endre, apoi s-a mai numit Liceu de Matematică-Fizică, Liceu Teoretic și din 2001 poartă denumirea actuală de Colegiul Național „Silvania”.

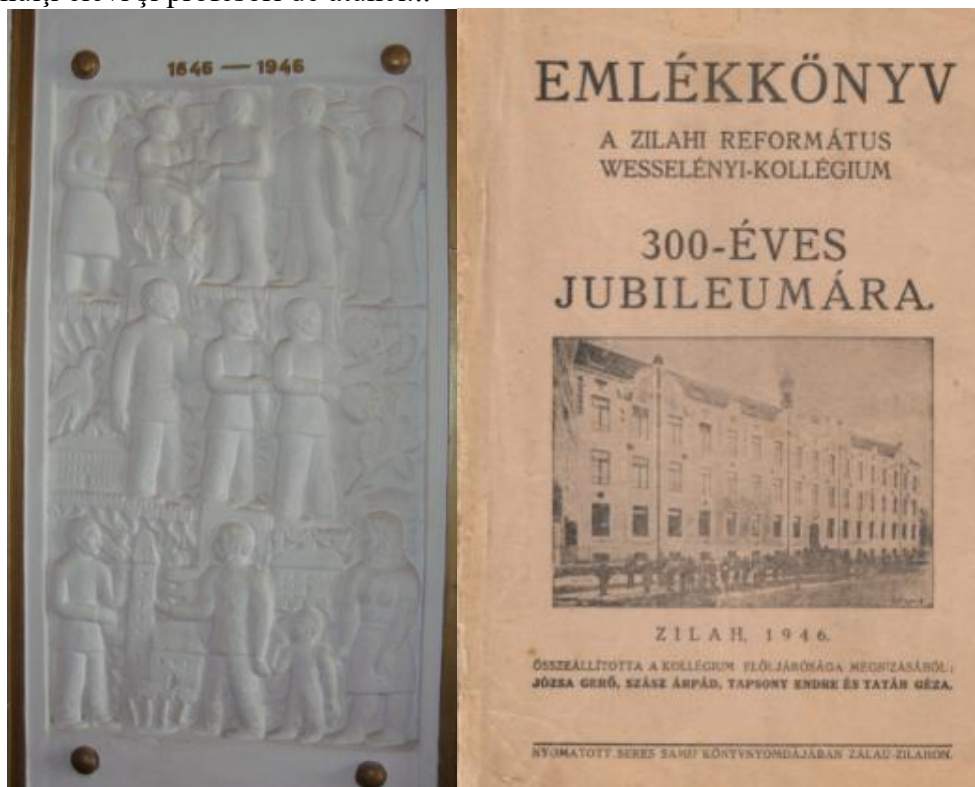
În cele aproape 4 secole de existență a colegiului cunoaștem, că ultimele aniversări rotunde au fost cele care au avut loc la 300, 325 și 350 de ani. Datorită vremurilor respective comemorările au avut loc în condiții diferite, dar de fiecare dată s-a pus accent pe trecut, foști elevi și foști profesori. Cu unele imagini și evocări încercăm să aducem aminte de ele.

1. La aniversarea de 300 de ani (3-5 mai 1946)

Cu doar un an după terminarea celui de al doilea război mondial, în condițiile în care în societatea se îndrepta cu pași repezi spre noul regim, ce se profila sub aripa Moscovei, conducerea colegiului a considerat necesară comemorarea faptului că acest colegiu a împlinit trei secole de existență.

Comitetul de inițiativă a considerat că luna mai ar fi adecvată pentru festivități, astfel au fost alese zilele de 3-5 mai (de sâmbătă până luni). Pe lângă invitații și activitățile strict legate de eveniment, organizatorii de atunci au vrut să marcheze tricentenarul prin dezvelirea unui bazorelief și placă comemorativă. (Se află în casa scării de la intrare în Corpul „A” pe partea dreaptă.) Tot atunci a fost dezvelit un bust al poetului Ady Endre, și a fost editat un album omagial.

Albumul aniversar, este pe și o antologie selectată din scrierile foștilor și actualilor profesori și elevi. Ei evocă memoria marilor profesori și directori din secolele precedente, precum Gyarmathi Sámuel, Kincs Gyula, Salamon József și alții. De asemenea, sunt prezenți și câțiva dintre marii elevi: Ady Endre – cu mai multe poezii, printre care și prima baladă publicată pe vremea când era elev în clasa a VII-a la Zalău, și cea pe care a adresat-o expres școlii dragi. În Album au publicat studii sau creații literare mai mulți elevi și profesori de atunci...

Placă comemorativă la tricentenar (1946) Album comemorativ la 300 de ani

2. La aniversarea de 325 de ani (16-17 octombrie 1971)

La începutul deceniului al VIII-lea al secolului trecut, Zalău a fost un oraș în plină dezvoltare a industriei socialiste, care doar cu puțin timp în urmă (în 1968) a recăpătat rangul de reședință de județ. În capitala noului județ Sălaj, *Liceul de Cultură Generală Zalău* își sărbătorea începuturile, adică „325 de ani de la existență a învățământului liceal în orașul Zalău”.

Conducerea de atunci a liceului, aflată sub cârmuirea minuțioasă a doamnei directoare Perneș Elisabeta, se pregătea pentru marcarea demnă a aniversării. S-a format un comitet de inițiativă, s-au trasat sarcini precise, practic fiecare membru al corpului profesoral a fost implicat în activitatea de pregătire a aniversării. Au fost dotate laboratoare de fizică și chimie, iar în grădina școlii se lucra intens pentru finisarea bazei sportive. S-au scris și trimis invitații la foștii profesori și foștii absolvenți ai liceului, precum și la liceele din județ și la alte licee din țară. Cum e firesc și autoritățile, pe linie de partid și administrativ, oficialii de la inspectoratul școlar și Ministerul Învățământului au fost invitați la festivități.

Organizatorii s-au gândit la o sesiune de referate și comunicări, cu participarea cadrelor didactice și a unor invitați. De asemenea, istoria și activitatea liceului se preconiza a fi prezentată printr-o expoziție de fotografii și documente. Și cum se cuvine, din comemorare nu putea lipsi nici dezvelirea unei plăci de marmură la intrarea principală, un program cultural-artistic, și o masă festivă. Cu acest prilej festiv vor fi inaugurate noile laboratoare de fizică și chimie, precum și baza sportivă din grădina școlii. Se preconiza ca pe baza lucrărilor și comunicărilor să se editeze un album aniversar...

3. La aniversarea de 350 de ani (24-27 septembrie 1996)

Fiecare aniversare seamănă cu celelalte, dar se și deosebește de ele. Așa a fost și în 1996 la aniversarea de 350 de ani: Dacă la precedentă politicul și regimul și-a pus amprenta asupra sistemului de învățământ și asupra oricărui eveniment festiv, în anii de după 1989 s-a lăsat o mai mare libertate instituțiilor, chiar și școlilor, însă finanțarea acestor acțiuni în bună parte căzând pe spinarea organizatorilor. Astfel de exemplu din *Programul manifestării „Arc peste timp” dedicat aniversării a 350 de ani de existență a învățământului liceal în municipiul Zalău* – cum se intitulează pliantul-program aniversar de la LICEUL TEORETIC ZALĂU, printre sponsorii evenimentului apar doar Primăria Zalău și Inspectoratul Școlar Sălaj, ca și firme, nu ca și organizatori...

Pe de altă parte în cazul aniversării de 350 de ani se poate spune că au fost de fapt două aniversări întruna, sau pe alocuri *două aniversări paralele*: Una organizată de către conducerea liceului de atunci (Liceul Teoretic Zalău), și a doua de către Asociația de prietenie a Colegiului Reformat. Cele două activități pe alocuri s-au intersectat.

Conducerea Liceului Teoretic Zalău a editat o broșură de prezentare a liceului, care conține unele date despre trecutul școlii: denumiri purtate anterior, foștii directori și directori adjuncți (de la 1960 până atunci). De asemenea este prezentată dotarea școlii. Sunt publicate date despre cadrele didactice și despre elevi. În cazul elevilor sunt prezentate și unele succese obținute de către elevi la concursurile școlare (olimpiade etc.) Se dă și o mostră din unele reviste editate de elevi și publicații la care au colaborat profesorii liceului. Broșura este ilustrată cu imagini din viața liceului, iar pe coperta din spate apar patronii spirituali ai liceului: busturile poeziilor Ady Endre și Octavian Goga din fața liceului.

Cu această ocazie prin efort comun a fost dezvelită în curtea mică pe corpul de clădire B, o placă comemorativă bilingvă, dedicată aniversării...

Placa comemorativă de la 350 de ani

Sperăm că absolvenții generației nr. 375 din istoria colegiului vor urma tradițiile cele mai bune din istoria liceului

Creații artistice

Amurg

Mario Mureșan

Sunt făcut s-aștept, să simt ce-i lângă mine
În timp ce-n jur privitu-s din odăile străine.
Oare de ce văd purul, dintr-o lumină slabă
Și mă înec în cer, de-amurgul stă să cadă?

Ador să cad spre-adânc în universul fals
Al amintirilor în care eu joc continuul vals.
În interiorul meu, chiar și durerea râde
Amurgul cânt-acum, în glasurile surde.

Stau pentru-a mia oară, tot singur stau de-o vreme
Și când lumina cade, mi-e dor de mai "devreme."
Cum oare pot s-accept ceva ce mă desparte
De-amurgul preferat, ce se stinge de departe?

Dorind și căutând, după lumina vieții
De ochii mi se sting, în umbra tinereții
Și interioru-mi râde, plânge și-mi șoptește
Că doar în ochii noștri, amurgul se topește.

Chiar și un orb vede când ochii te trădează
Și ei spun multe când, spre-a mei se-orientează.
Și-ncepe-un soi de joc, de zici că te captează
Cum cerul tău din ochi, în amurg mă eclipsează.

Fília

Boda Blanka-Zsófia

életemet félretettem
többet nem is élem
csak hogy veled lehessenek
odaadom lényegem

úgy rühellem
azt, hogy kellesz
hogyan nélküled élnem
nem lehet

lelkem köpöm
ki lábaid előtt
vérfoltokat hagyok
magam mögött
keresztfát veszek
s felfeszítem magam
ordítok, zokogok
hogyan értsd meg, nem bírom
s te mit teszel?
te, ki angyal képében
éli napjait, te
kire százak néznek fel
példás jelleméért, te
mit teszel?
rajtam átnézel

ember az ilyen?
ki átélte mindent
s mikor más könyörög,
hogyan segítsen

fejét leszegi
szemét lefedi
szívét elrejt
s az enyémet összetöri

Zboară!

Demjén Nicole-Klarisza

Dezleagă-mă de al tău amor,
căci corzile inimii mele mă dor.
Mă doare a ta privire,
fiindcă nu are în ea iubire.
Te implor, lasă-mă să te uit!
Să devină amintire chipul tău de lut!
Atingerea ta blândă,
să nu mai fie unica mea dorință!
Eliberează-mi gândurile,
Schimbă-mi visele!
Golește-mi inima,
cea plină cu dragostea ta,
să nu te mai iubesc
atât de nebunesc!
Zboară al meu amor,
devino și tu muritor!
Ia-ți amintirile mele
și zboară alături ele!

Podoaba naturii

Ioana Maria Dehelean

Stropi de ploaie cad peste chipul tău
Ca lacrimile care curg
Din ochii lui Dumnezeu.

Vântul te leagănă ușor,
Precum adoarme mama al său odor.
Soarele îți admiră fața
Și privighetorile îți dau bună dimineața.

Ești o casă pentru păsările cerești
Ca o mamă bună pentru oameni
Și viețuitoarele pământeste.

Binecuvântată ești de Cel de sus
Pădure verde, pădure
Ca luceafărul care a răsărit și încă n-a apus.
Ești cea mai frumoasă fiică a naturii.

Dacă ai ști...

Dacă ai ști câte simt
Sincer îți spun, nu te mint
Să fiu în brațele tale
Să știu că nimic nu doare.

Vreau să mergem mai departe
După viață, vine moarte
După viață, vine viață
Vreau să te văd iar la față.

Uneori e așa de greu
Nu știu ce-i în capul meu
Dar știu că totul va fi bine
Cât timp eu te am pe tine.

Noi și natura

Nașterea și moartea
Sunt doar două dovezi
Ca să nu mai crezi
În tot ce spune cartea.
După zi e noapte,
După soare-lună;
Natura-i mamă bună,
Nu ne dă la o parte.

Suntem nisipul din clepsidră,
Dar vrem să fim cel ce-o întoarce.
Și acest gând nu ne dă pace.

Veșmântul liliacului

A înflorit liliacul, floarea florilor
Ea este leacul pentru cei
Care iubesc cu multă
Patimă, dragoste și dor.

Liliacul, frumoasă floare
Care înflorește pe meleagul meu,
El este ca un soare,
Care luminează chipul tău.

Mirosul lui îmbătător
E ca un vânt cald de primăvară.
El e ca un dulce fior
Care îți face viața mai ușoară.

Liliacul din nou a înflorit
Și s-a îmbrăcat în alb,
Parfumul lui s-a răspândit
Peste frumosul meu meleag.

Elixirul vieții

Apa curge din izvoare, izvorăște în fântâni,
Dar când ea dispare, plâng și cei tineri și cei bătrâni.
Fără apă pâinea nu crește, în râuri și iazuri peștii mor!
Apa este elixirul vieții, când o bei rece de la izvor.

Fără apă, viață nu-i pentru pomii și florile din grădini.
Fără ea pe pământ ar crește numai urzici și spini!
Bucurați-vă când plouă și când auziți că susură un izvor,
Natura ne aduce bucurie nouă și pământul devine mai roditor.

Atmosferă autumnală

O frunză ruginie, azi, mi-a bătut în geam,
Trezindu-mă din somnul cu gânduri răvășite,
Un loc, în suflet, i-am făcut ca să o am
Sub așternutul anotimpurilor trecute.

E anotimpul meu de viață și de cânt,
E sora mea de sânge, cu rochie străvezie,
Vine și pleacă, asemeni unei adieri de vânt,

Iar eu rămân într-o clepsidră, frunză vie.

Din an în an, te-aștept, bătrână doamnă,
În pragul casei mele să ne-nfruptăm din fructe,
Ești frunza care m-anfășat, ești mamă,
Vino! Să te sărut pe tâmpilele cărunte.

Și-apoi... Te voi privi în urmă și pe tine,
Dar să nu uiți, trezește-mă! Și-n toamna care vine...

O clipă

Într-o clipă poți cădea
Și-ntr-o clipă te ridici
Chiar dacă s-ar întâmpla
De la cer de sus să pici.

Într-o clipă poți iubi
Și-ntr-o clipă poți uita,
Asta dacă n-ai simți
Dorul pentru cineva.

Într-o clipă poți zâmbi,
Într-o clipă poți și plânge,
Să fii bun orice ar fi,
Binele nicicând n-ajunge.

Într-o clipă poți muri,
Într-o clipă poți trăi
Nu îți pot decât dori
Să fii tare orice-ar fi.

Viața trece la oricare,
Nu vorbește nici nu țipă
Pentru noi e o încercare
Ce durează parc' o clipă.

Ultima dorință

Atât mi-aș mai dori,
Să te sărut în ploaie
Și prin tristele culori
Să ne prelingem șiroaie.

Sub un bătrân stejar
Să ne sfârșim iubirea
Tu dulce, eu amar
Ce grea e despărțirea!

Mi-aș fi dorit mai mult
Să-mbătrânesc cu tine
Asta a fost demult
Când totul era bine.

Și chiar de ești departe
În lumea fericită
Atunci când plouă-n noapte
Tristețea-i nesfârșită.

BRUMAR ALICIA-ȘTEFANIA

GÂRDAN TEODORA-GEORGIANA

DEHELEAN IOANA-MARIA

GÂRDAN TEODORA-GEORGIANA

DEHELEAN IOANA-MARIA

BRUMAR ALICIA-ȘTEFANIA

Siguranța, nopțile târzii

Andreea Antonescu

Cerul înstelat
De floare era admirat.
Luna se apropie de floare,
Floarea-n dată-nroși și lăasă petalele să zboare.
Acestea se pierdură-n noapte,
Stelele și luna se făcură nevăzute.

Mândrul soare răsări,
Văzând că floarea fără fără de petale a rămas, îndată tresări.
Soarele începe a fi consolată de nori.

CNS Ecou

Mai 2025

Zalău, 2025

Grafica: Ciri Raluca Cristina